

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 141

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

20 iunie 2009

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2009/C 141/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 129, 6.6.2009	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2009/C 141/02	Cauza C-362/06 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö/Comisia Comunităților Europene, Republica Finlanda, Regatul Spaniei (Recurs — Protecția habitatelor naturale — Lista siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică boreală adoptată prin decizie a Comisiei — Admisibilitatea unei acțiuni în anulare formulate de persoane fizice sau juridice împotriva acestei decizii)	2
---------------	---	---

RO

Preț:
18 EUR

(continuare în pagina următoare)

2009/C 141/03	Cauza C-202/07 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 — France Télécom SA/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Abuz de poziție dominantă — Piața serviciilor de acces la internet de mare viteză — Prețuri de ruinare — Recuperarea pierderilor — Drept de aliniere”) 2	2
2009/C 141/04	Cauza C-260/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Pedro IV Servicios, S.L./Total España SA [Concurență — Înțelegeri — Articolul 81 CE — Contract de aprovizionare exclusivă cu carburanți și cu combustibili — Exonerare — Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 — Articolul 12 alineatul (2) — Regulamentul (CEE) nr. 2790/1999 — Articolul 4 litera (a) și articolul 5 litera (a) — Durata exclusivității — Stabilirea prețului de vânzare către public] 3	3
2009/C 141/05	Cauzele conexe C-261/07 și C-299/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — VTB-VAB NV (C-261/07) Galatea BVBA (C-299/07)/Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07) (Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Reglementare națională care interzice ofertele comune către consumatori) 3	3
2009/C 141/06	Cauza C-287/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/17/CE — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Transpunere incorectă sau incompletă — Netranspunere în termenul prevăzut) 4	4
2009/C 141/07	Cauza C-292/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Transpunere incorectă sau incompletă — Netranspunere în termenul prevăzut) 5	5
2009/C 141/08	Cauza C-331/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Legislație privind hrana pentru animale și produsele alimentare — Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Insuficiența efectivelor alocate pentru serviciile responsabile cu controalele veterinare] 5	5
2009/C 141/09	Cauzele conexe C-352/07-C-356/07, C-365/07-C-367/07 și C-400/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl Laboratori Guidotti SpA, FIRMA srl, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, și SALF SpA (C-400/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute (Directiva 89/105/CEE — Transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman — Articolul 4 — Blocarea prețurilor — Reducerea prețurilor) 6	6

2009/C 141/10	Cauza C-357/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Regatul Unit) — TNT Post UK Ltd, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs [A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (a) — Prestații efectuate de serviciile poștale publice]	7
2009/C 141/11	Cauza C-373/07 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 aprilie 2009 — Mebrom NV/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Protecția stratului de ozon — Import de bromură de metil în Uniune — Refuz de alocare de cote de import pentru anul 2005 — Încredere legitimă — Securitate juridică)	7
2009/C 141/12	Cauzele conexe C-378/07-C-380/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grecia) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)/Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou (Directiva 1999/70/CE — Clauzele 5 și 8 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Prim sau unic contract — Contracte succesive — Măsură legală echivalentă — Reducere a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor — Măsuri de prevenire a abuzurilor — Sancțiuni — Interdicție absolută de transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată în sectorul public — Consecințe ale transpunerii incorecte a unei directive — Interpretare conformă)	8
2009/C 141/13	Cauza C-394/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte d'appello di Milano — Italia) — Marco Gambazzi/Daimler-Chrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company (Convenția de la Bruxelles — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Motive de refuz — Încălcarea ordinii publice a statului solicitat — Excluderea părâtului de la procedura în fața instanței statului de origine din cauza neexecutării unui ordin judecătoresc)	9
2009/C 141/14	Cauza C-406/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozitare directă — Impozitarea dividendelor aferente acțiunilor societăților — Rata impozitului aplicat asupra societăților de persoane)	10
2009/C 141/15	Cauza C-415/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italia) — Lodato Gennaro & C. SpA/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI [Ajutoare de stat pentru ocuparea forței de muncă — Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru ocuparea forței de muncă — Linii directoare privind ajutoarele de stat regionale — Regulamentul (CE) nr. 2204/2002 — Noțiunea „creare de locuri de muncă” — Calcul al creșterii numărului de locuri de muncă]	10
2009/C 141/16	Cauza C-421/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vestre Landsret — Danemarca) — Procedură penală împotriva Frede Damgaard (Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Noțiunea „publicitate” — Difuzarea unor informații privind un medicament de către un terț care acționează din proprie inițiativă)	11
2009/C 141/17	Cauza C-425/07 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktias AE/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Concurență — Respingerea unei plângeri de către Comisie — Disfuncții importante ale pieței comune — Lipsă de interes comunitar)	11

2009/C 141/18	Cauza C-431/07 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză, Orange France S. A., Société française du radiotéléphone — SFR [Recurs — Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (2) CE — Condiții de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Criterii constitutive ale unui ajutor de stat — Resurse de stat — Principiul nediscriminării] 12	12
2009/C 141/19	Cauza C-459/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Veli Elshani/Hauptzollamt Linz [Codul vamal comunitar — Articolul 202 și articolul 233 primul paragraf litera (d) — Nașterea datoriei vamale — Introducere neregulată de mărfuri — Punere sub sechestru cu confiscare — Stingerea datoriei vamale — Momentul la care trebuie să intervină punerea sub sechestru] 12	12
2009/C 141/20	Cauza C-460/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz [A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (2) și (6) — Drept de deducere a taxei aferente intrărilor — Costuri de construcție a unei clădiri afectate întreprinderii unei persoane impozabile — Articolul 6 alineatul (2) — Utilizarea unei părți a clădirii în folos propriu — Avantaj pecuniar în raport cu persoanele neimpozabile — Egalitate de tratament — Ajutor de stat în temeiul articolului 87 CE — Excluderea dreptului de deducere] 13	13
2009/C 141/21	Cauza C-509/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Bergamo — Italia) — Luigi Scarpelli/NEOS Banca SpA (Directiva 87/102/CEE — Protecția consumatorilor — Credit de consum — Neexecutarea contractului de vânzare) 13	13
2009/C 141/22	Cauza C-523/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedură inițiată de A [Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Domeniu de aplicare material — Noțiunea „materii civile” — Hotărâre judecătorească privind luarea în îngrijire și plasarea unor copii în afara familiei — Reședință obișnuită a copilului — Măsuri asigurătorii — Competență] 14	14
2009/C 141/23	Cauza C-533/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst [Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță — Noțiunea «prestare de servicii» — Cesiune de drepturi de proprietate intelectuală] 15	15
2009/C 141/24	Cauza C-544/07: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sad Administracyjny we Wrocławiu — Republica Polonă) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu (Articolul 18 CE — Legislație în materia impozitului pe venit — Reducerea impozitului pe venit în funcție de cotizațiile la asigurarea de sănătate plătite în statul membru de impozitare — Refuzul unei reduceri în funcție de cotizațiile plătite în alte state membre) 15	15
2009/C 141/25	Cauza C-59/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, în calitate de administrator judiciar al Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL) (Directiva 89/104/CEE — Dreptul mărcilor — Epuizarea drepturilor titularului mărcii — Contract de licență — Vânzarea de produse care poartă marca cu încălcarea unei clauze din contractul de licență — Lipsa consimțământului titularului mărcii — Vânzare către magazine de solduri — Atingere adusă renumelui mărcii) 16	16

2009/C 141/26	Cauza C-74/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nógrád Megyei Bíróság — Republica Ungară) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (A șasea directivă TVA — Aderarea unui nou stat membru — Taxă aferentă achiziționării subvenționate de echipamente — Drept de deducere — Excluderi prevăzute de o reglementare națională la momentul intrării în vigoare a Celei de a șasea directive — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderi)	16
2009/C 141/27	Cauza C-83/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Thüringer Finanzgericht, Gotha — Germania) — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt [Armonizarea structurilor accizelor — Directiva 92/83/CEE — Articolul 4 alineatul (2) — Mică fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere — Criteriul independenței legale și cel al independenței economice — Posibilitate de a suferi o influență indirectă]	17
2009/C 141/28	Cauza C-134/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. [Regulamentul (CE) nr. 2193/2003 — Taxe vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii — Domeniu de aplicare — Articolul 4 alineatul (2) — Produse exportate după intrarea în vigoare a regulamentului menționat, dar în privința cărora se poate dovedi că erau deja expediate spre Comunitate la data primei aplicări a taxelor respective — Supunere]	17
2009/C 141/29	Cauza C-139/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Karlsruhe — Germania) — Procedură penală împotriva lui Rafet Kçiku (Vize, azil, imigrare — Resortisant al unui stat terț posesor al unui permis de ședere elvețian — Intrare și ședere pe teritoriul unui stat membru în alte scopuri decât tranzitul — Lipsa unei vize)	18
2009/C 141/30	Cauza C-167/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 43 alineatul (1) — Competența judiciară și executarea hotărârilor — Noțiunea «parte»]	18
2009/C 141/31	Cauza C-321/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori — Netranspunere în termenul stabilit)	19
2009/C 141/32	Cauza C-401/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 2 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/82/CE — Riscul de accidente majore care implică substanțe periculoase — Articolul 11 alineatul (1) litera (c) — Elaborarea planurilor de urgență externe pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul entităților — Netranspunere în termenul prevăzut]	19
2009/C 141/33	Cauza C-493/08: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/56/CE — Fuziuni transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni — Netranspunere în termenul prevăzut)	20

2009/C 141/34	Cauza C-525/06: Ordonanța Curții (Camera a doua) din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgia) — NV de Nationale Loterij/BVBA Customer Service Agency (Apel împotriva unei hotărâri în care se formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Instanță de apel care soluționează ea însăși litigiul principal — Lipsa necesității de a răspunde)	20
2009/C 141/35	Cauza C-374/07 P: Ordonanța Curții din 20 ianuarie 2009 — Mebrom NV/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Răspundere extracontractuală a Comisiei — Prejudiciu cert și real — Denaturarea elementelor de fapt și a probelor — Sarcina probei)	20
2009/C 141/36	Cauza C-38/08 P: Ordonanța Curții din 20 ianuarie 2009 — Jörn Sack/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Funcție publică — Remunerație — Neaplicarea primei de conducere prevăzute pentru șefii de unitate unui consilier juridic cu gradul A*14 — Principiul egalității de tratament) ...	21
2009/C 141/37	Cauza C-90/08 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 5 martie 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá (Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CORPO LIVRE — Opoziția titularului mărcilor verbale naționale și internaționale anterioare LIVRE — Prezentare tardivă a probei utilizării mărcilor anterioare — Respingerea opoziției)	21
2009/C 141/38	Cauza C-251/08 P: Recurs introdus la 3 iunie 2008 de domnul Ammayappan Ayyanarsamy împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 1 aprilie 2008 în cauza T-412/07, Ammayappan Ayyanarsamy/Comisia Comunităților Europene și Republica Federală Germania	22
2009/C 141/39	Cauza C-387/08 P: Recurs introdus la 27 august 2008 de VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 25 iunie 2008 în cauza T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Comisia Comunităților Europene	22
2009/C 141/40	Cauza C-104/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 19 martie 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA	22
2009/C 141/41	Cauza C-106/09 P: Recurs introdus la 18 martie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 18 decembrie 2008 în cauzele conexe T-211/04 și T-215/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia Comunităților Europene	22
2009/C 141/42	Cauza C-107/09 P: Recurs introdus la 20 martie 2009 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 18 decembrie 2008 în cauza T-211/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Comunităților Europene	23
2009/C 141/43	Cauza C-108/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Baranya Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 23 martie 2009 — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet	24

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2009/C 141/44	Cauza C-109/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 23 martie 2009 — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan	25
2009/C 141/45	Cauza C-111/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Okresní soud v Chebu (Republica Cehă) la 23 martie 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group/ Michal Bilas	25
2009/C 141/46	Cauza C-115/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 27 martie 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg	26
2009/C 141/47	Cauza C-117/09 P: Recurs introdus la 31 martie 2009 de Kronoply GmbH, fostă Kronoply GmbH & Co. KG, împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 14 ianuarie 2009 în cauza T-162/06, Kronoply GmbH & Co. KG/Comisia Comunităților Europene	26
2009/C 141/48	Cauza C-118/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austria) la 1 aprilie 2009 — Mag. lic. Robert Koller/Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz	28
2009/C 141/49	Cauza C-119/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 1 aprilie 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique	28
2009/C 141/50	Cauza C-120/09: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	28
2009/C 141/51	Cauza C-121/09: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	29
2009/C 141/52	Cauza C-122/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias la 2 aprilie 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoïkes Grammes, N. E.Lesbou, Blue Star Ferries/Ypourgos Emporikis Naftilias și Ypourgos Aigaiou	30
2009/C 141/53	Cauza C-125/09: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cipru	31
2009/C 141/54	Cauza C-126/09: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	31
2009/C 141/55	Cauza C-127/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Nürnberg (Germania) la 6 aprilie 2009 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG	32
2009/C 141/56	Cauza C-136/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Areios Pagos (Grecia) la 10 aprilie 2009 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgou Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon/DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia	32

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2009/C 141/57	Cauza C-137/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 15 aprilie 2009 — 1. M. M. Josemans și 2. Burgemeester van Maastricht	32
2009/C 141/58	Cauza C-139/09: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	33
2009/C 141/59	Cauza C-141/09: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	33
2009/C 141/60	Cauza C-149/09: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	33
2009/C 141/61	Cauza C-132/07: Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 12 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV	34
2009/C 141/62	Cauza C-112/08: Ordonanța președintelui Curții din 13 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	34
2009/C 141/63	Cauza C-193/08: Ordonanța președintelui Curții din 3 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Hermann Fischer, Rolf Schlatter, cu participarea: Regierungspräsidium Freiburg	34
2009/C 141/64	Cauza C-234/08: Ordonanța președintelui Curții din 12 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	34
2009/C 141/65	Cauza C-269/08: Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 5 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta	34
2009/C 141/66	Cauza C-283/08: Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	35
2009/C 141/67	Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 5 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Cauza C-284/08	35
2009/C 141/68	Cauza C-294/08: Ordonanța președintelui Curții din 2 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	35
2009/C 141/69	Cauza C-326/08: Ordonanța președintelui Curții din 20 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	35
2009/C 141/70	Cauza C-369/08: Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	35
2009/C 141/71	Cauza C-463/08: Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	35

2009/C 141/72	Cauza C-514/08: Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — Atenor Group SA/État belge	36
2009/C 141/73	Cauza C-584/08: Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgia) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd	36

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 141/74	Cauza T-12/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — Itochu/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri compatibile cu consolele de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Tratatament diferențiat — Efect descurajator — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”)	37
2009/C 141/75	Cauza T-13/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — Nintendo și Nintendo of Europe/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Amenzi — Efect descurajator — Durata încălcării — Circumstanțe agravante — Rol de conducător sau de instigator — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”)	37
2009/C 141/76	Cauza T-18/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — CD-Contact Data/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Dovada existenței unui acord având ca obiect limitarea comerțului paralel — Amenzi — Tratatament diferențiat — Circumstanțe atenuante”)	38
2009/C 141/77	Cauza T-281/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — Spania/Comisia („FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Ajutor compensator acordat producătorilor de banane — Neregularități în controalele de calitate — Tip de corecție financiară aplicată — Proporționalitate”)	38
2009/C 141/78	Cauza T-23/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — Borco-Marken-Import Matthiesen/OAPI (a) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative a — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]	38
2009/C 141/79	Cauza T-430/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — Bodegas Montebello/OAPI — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Marcă verbală națională anterioară MONTEBELLO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similarității produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]	39

2009/C 141/80	Cauza T-449/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Rotter/OAPI (Forma unei condiționări grupate a cărnaților) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Forma unei condiționări grupate a cărnaților — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]	39
2009/C 141/81	Cauza T-492/07 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 aprilie 2009 — Sanchez Ferriz și alții/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Neînscierea pe lista funcționarilor promovați — Coeficienți de multiplicare de referință — Articolele 6 și 10 din anexa XIII la Statut — Interesul de a invoca un motiv”)	39
2009/C 141/82	Cauza T-12/08 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009 — M/EMEA („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Invaliditate — Cerere de reexaminare a unei decizii de respingere a unei prime solicitări având ca obiect convocarea comisiei pentru invaliditate — Acțiune în anulare — Act care nu este supus căilor de atac — Act confirmativ — Fapte noi și substanțiale — Admisibilitate — Răspundere extracontractuală — Prejudiciu moral”)	40
2009/C 141/83	Cauza T-81/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — Enercon/OAPI (E-Ship) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale E-Ship — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]	40
2009/C 141/84	Cauza T-104/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — ars Parfum Creation & Consulting GmbH/OAPI (Forma unei sticlute de parfum) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Forma unei sticlute de parfum — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Obligație de motivare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b), articolul 73 și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]	41
2009/C 141/85	Cauza T-184/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 martie 2009 — Alves dos Santos/Comisia („Fondul social european — Programe de formare — Reducere a sprijinului financiar acordat inițial — Cerere introductivă — Cerințe de formă — Inadmisibilitate vădită”)	41
2009/C 141/86	Cauza T-217/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 aprilie 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV și alții/Consiliul [„Acțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 248/2008 — Regimul de cote de lapte — Mărirea cotelor naționale de lapte — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”]	41
2009/C 141/87	Cauza T-280/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 1 aprilie 2009 — Perry/Comisia („Acțiune în despăgubiri — Prescripție — Inadmisibilitate”)	42
2009/C 141/88	Cauza T-359/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 31 martie 2009 — Spania/Comisia („Acțiune în anulare — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	42
2009/C 141/89	Cauza T-360/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 31 martie 2009 — Spania/Comisia („Acțiune în anulare — Retragerea actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)	42
2009/C 141/90	Cauza T-43/09: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 aprilie 2009 — Cachuera/OAPI — Gelkaps (Ayanda) („Cerere de sesizare a instanței — Cerințe privind forma — Inadmisibilitate”)	42

2009/C 141/91	Cauza T-52/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 24 aprilie 2009 — Nycomed Danmark/EMEA [„Măsuri provizorii — Autorizație de introducere pe piață a unui medicament — Agent de imagiere ecocardiografică ultrasonoră utilizat pentru stabilirea unui diagnostic (perflubutan) — Refuz al EMEA de a acorda o derogare de la obligația de a prezenta un plan de investigație pediatrică — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”]	43
2009/C 141/92	Cauza T-96/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 3 aprilie 2009 — UCAPT/Comisia („Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)	43
2009/C 141/93	Cauza T-114/09: Acțiune introdusă la 24 martie 2009 — Viasat Broadcasting UK/Comisia	43
2009/C 141/94	Cauza T-118/09: Acțiune introdusă la 20 martie 2009 — La Sonrisa de Carmen și Bloom Clothes/OAPI — Heldmann (BLOOMCLOTHES)	44
2009/C 141/95	Cauza T-122/09: Acțiune introdusă la 23 martie 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul	44
2009/C 141/96	Cauza T-123/09: Acțiune introdusă la 28 martie 2009 — Ryanair/Comisia	45
2009/C 141/97	Cauza T-128/09: Acțiune introdusă la 31 martie 2009 — Meridiana și Eurofly/Comisia	46
2009/C 141/98	Cauza T-129/09: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Bongrain/OAPI — Apetito (APETITO)	47
2009/C 141/99	Cauza T-133/09: Acțiune introdusă la 27 martie 2009 — 2009 — I Marchi Italiani e B Antonio Basile 1952/OAPI — Osra (B Antonio Basile 1952)	47
2009/C 141/100	Cauza T-134/09: Acțiune introdusă la 30 martie 2009 — B Antonio Basile 1952 și I Marchi Italiani/OAPI — Osra (B Antonio Basile 1952)	48
2009/C 141/101	Cauza T-135/09: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Nexans France și Nexans/Comisia	48
2009/C 141/102	Cauza T-136/09: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Comisia/Galor	49
2009/C 141/103	Cauza T-139/09: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — Franța/Comisia	49
2009/C 141/104	Cauza T-140/09: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Comisia Comunităților Europene	50
2009/C 141/105	Cauza T-145/09: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2009 — Bredenkamp și alții/Comisia	51
2009/C 141/106	Cauza T-146/09: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Parker ITR și Parker-Hannifin/Comisia	51
2009/C 141/107	Cauza T-148/09: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Trelleborg/Comisia	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 141/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 129, 6.6.2009

Publicații anterioare

JO C 113, 16.5.2009

JO C 102, 1.5.2009

JO C 90, 18.4.2009

JO C 82, 4.4.2009

JO C 69, 21.3.2009

JO C 55, 7.3.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö/Comisia Comunităților Europene, Republica Finlanda, Regatul Spaniei

(Cauza C-362/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Protecția habitatelor naturale — Lista siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică boreală adoptată prin decizie a Comisiei — Admisibilitatea unei acțiuni în anulare formulate de persoane fizice sau juridice împotriva acestei decizii)

(2009/C 141/02)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Recurenți: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö (reprezentant: K. Martinen, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Huttunen și M. van Beek, agenți), Republica Finlanda

Intervenient în susținerea Comisiei Comunităților europene: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Diez Moreno, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 22 iunie 2006, Sahlstedt și alții/Comisia (T-150/05), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2005/101/CE a Comisiei din 13 ianuarie 2005 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a listei siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică boreală (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 3) — Noțiunea „vizată în mod direct” în sensul articolului 230 CE

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îi obligă pe domnul Sahlstedt și pe ceilalți recurenți la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 — France Télécom SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-202/07 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Abuz de poziție dominantă — Piața serviciilor de acces la internet de mare viteză — Prețuri de ruinare — Recuperarea pierderilor — Drept de aliniere”)

(2009/C 141/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: France Télécom SA (reprezentanți: J. Philippe, H. Calvet, O.W. Brouwer, T. Janssens, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: E. Gippini Fournier, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) din 30 ianuarie 2007, France Télécom/Comisie (T 340/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea France Télécom împotriva Deciziei Comisiei din 16 iulie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 82 CE (cauza COMP/38 233 — Wanadoo Interactive) — Piața serviciilor de acces la internet de mare viteză (ADSL) — Abuz de poziție dominantă — Noțiunile de prețuri de ruinare, aliniere la prețurile practicate de concurenți și recuperare a pierderilor suferite

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă France Télécom SA la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 170, 21.07.2007

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Pedro IV Servicios, S.L./Total España SA

(Cauza C-260/07) (¹)

[**Concurență — Înțelegeri — Articolul 81 CE — Contract de aprovizionare exclusivă cu carburanți și cu combustibili — Exonerare — Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 — Articolul 12 alineatul (2) — Regulamentul (CEE) nr. 2790/1999 — Articolul 4 litera (a) și articolul 5 litera (a) — Durata exclusivității — Stabilirea prețului de vânzare către public**]

(2009/C 141/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pedro IV Servicios, S.L.

Pârâtă: Total España SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia Provincial de Barcelona — Interpretarea articolului 81 alineatul (1) litera (a) CE, a celui de al optulea considerent, precum și a articolului 10 și a articolului 12 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 al Comisiei din 22 iunie 1983 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri de aprovizionare exclusivă (JO L 173, p. 5) și a articolului 4 litera (a) și articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 336, p. 21) — Convenție de distribuție exclusivă de carburanți și combustibili între un furnizor și un operator al unei stații de distribuție a carburanților — Necesitatea ca furnizorul să fie proprietar al terenului și al instalațiilor stației de distribuție a carburanților sau caracterul suficient al altor titluri juridice care îi permit să închirieze stația de distribuție a carburanților unui revânzător proprietar al terenului acesteia — Restrângerea libertății revânzătorului de a-și stabili prețul de vânzare

Dispozitivul

- 1) *Articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1984/83 al Comisiei din 22 iunie 1983 privind aplicarea articolului [81]*

alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri de aprovizionare exclusivă, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1582/97 al Comisiei din 30 iulie 1997, trebuie interpretat în sensul că, pentru aplicarea derogării pe care o prevedea, această dispoziție nu impunea ca furnizorul să fie proprietar al terenului pe care a construit stația de distribuție a carburanților pe care o închiriaza revânzătorului.

- 2) *Articolul 5 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate trebuie interpretat în sensul că, pentru aplicarea derogării pe care o prevede, această dispoziție impune ca furnizorul să fie proprietar atât al stației de distribuție a carburanților pe care o închiriaza revânzătorului, cât și al terenului pe care aceasta este construită sau, în cazul în care nu este proprietar, să închirieze aceste bunuri de la terți care nu au legătură cu revânzătorul.*

- 3) *Clauzele contractuale referitoare la prețul de vânzare către public, precum cele în cauză în acțiunea principală, pot beneficia de exceptarea pe categorii în temeiul Regulamentului nr. 1984/83, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1582/97, precum și al Regulamentului nr. 2790/1999 dacă furnizorul se limitează să impună un preț de vânzare maxim sau să recomande un preț de vânzare și dacă, prin urmare, revânzătorul dispune de o posibilitate reală de determinare a prețului de vânzare către public. În schimb, astfel de clauze nu pot beneficia de excepțiile menționate dacă determină, direct sau prin mijloace indirecte ori disimulate, stabilirea prețului de vânzare către public sau impunerea prețului de vânzare minim de către furnizor. Este de competența instanței de trimitere să cerceteze dacă astfel de constrângeri sunt împovărătoare pentru revânzător, ținând cont de ansamblul obligațiilor contractuale analizate în contextul lor economic și juridic, precum și de comportamentul părților din acțiunea principală.*

(¹) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — VTB-VAB NV (C-261/07) Galatea BVBA (C-299/07)/Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

(Cauzele conexe C-261/07 și C-299/07) (¹)

[**Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale — Reglementare națională care interzice ofertele comune către consumatori**]

(2009/C 141/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07)

Părâte: Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Interpretarea Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260) — Reglementare națională care interzice ofertele comune către consumatori

Dispozitivul

Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2005 („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în acțiunile principale, care, în afara anumitor excepții și fără a ține seama de împrejurările specifice din cazul respectiv, interzice orice ofertă comună efectuată de un vânzător către un consumator.

(¹) JO C 199, 25.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-287/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/17/CE — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Transpunere incorectă sau incompletă — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 141/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky, D. Kukovec și M. Konstantinidis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: D. Haven și J.-C. Halleux, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3)

Dispozitivul

1) Prin faptul că:

— nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a transpune în mod complet și corect articolul 1 alineatul (2) litera (b), litera (c) al doilea paragraf și litera (d), articolul 1 alineatul (13) al doilea paragraf, articolul 14 alineatul (4), articolul 17 alineatul (10) literele (a) și (c), articolul 34 alineatul (8), articolul 36 alineatul (2), articolul 39 alineatul (2), articolul 45 alineatul (1) și alineatul (3) literele (a) și (c), articolul 48 alineatele (1)-(4) și alineatul (6) litera (c), articolul 49 alineatul (2) a doua liniuță și alineatele (3)-(5), articolul 50 alineatul (1) primul paragraf litera (c), articolul 52 alineatul (1), articolul 57 alineatul (1) al doilea paragraf literele (d) și (e) și alineatul (3) prima teză, precum și articolul 65 alineatul (2) din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și

— nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 9, articolului 34 alineatul (2), articolului 52 alineatul (3) și articolului 57 alineatul (3) teza a doua din Directiva 2004/17,

Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acesteia.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**

(Cauza C-292/07) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Contracte de achiziții publice — Directiva 2004/18/CE —
Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de
lucrări, de bunuri și de servicii — Transpunere incorectă
sau incompletă — Netranspunere în termenul prevăzut)*

(2009/C 141/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky, D. Kukovec și M. Konstantinidis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: D. Haven și J.-C. Halleux, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2008/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru transpunerea, sau pentru transpunerea în mod complet și/sau corect, a articolului 1 alineatul (2) litera (b) coroborat cu anexa I, precum și a articolului 9 alineatul (1) a doua teză și alineatul (8) litera (a) punctele (i) și (iii), a articolului 23 alineatul (2), a articolului 30 alineatele (2)-(4), a articolului 31 alineatul (1) litera (c), a articolului 38 alineatul (1), a articolului 43 primul paragraf litera (d), a articolului 44 alineatul (2) al doilea paragraf și alineatele (3) și (4), a articolului 46 primul paragraf, a articolului 48 alineatul (2) litera (f), a articolului 55 alineatul (1) al doilea paragraf literele (d) și (e) și alineatul (3), a articolului 67 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf, a articolului 68 litera (a) primul paragraf, a articolului 72 și a articolului 74 alineatul (1) din Directiva 2008/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2083/2005 al Comisiei din 19 decembrie 2005, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acesteia.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**

(Cauza C-331/07) ⁽¹⁾

*[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Legi-
slație privind hrana pentru animale și produse alimentare —
Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Insuficiența efectivelor
alocate pentru serviciile responsabile cu controalele veterinare]*

(2009/C 141/08)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Tserpa-Lacombe și F. Erlbacher, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: S. Charitaki și I. Chalkias, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216) — Insuficiența efectivelor alocate pentru serviciile responsabile cu controalele veterinare

Dispozitivul

1) Prin neluarea tuturor măsurilor necesare pentru a remedia insuficiența de efective alocate pentru serviciile responsabile cu efectuarea controalelor veterinare din Grecia, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

3) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl Laboratori Guidotti SpA, FIRMA srl, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), cu participarea: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, și SALF SpA (C-400/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Cauzele conexe C-352/07-C-356/07, C-365/07-C-367/07 și C-400/07) ⁽¹⁾

(Directiva 89/105/CEE — Transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman — Articolul 4 — Blocarea prețurilor — Reducerea prețurilor)

(2009/C 141/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07), Sanofi Aventis SpA (C-353/07), IFB Stroder Srl (C-354/07), Schering Plough SpA (C-355/07), Bayer SpA (C-356/07), Simesa SpA (C-365/07), Abbott SpA (C-366/07), Baxter SpA (C-367/07), SALF SpA (C-400/07)

Pârâți: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Interpretarea articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate (JO 1989, L 40, p. 8, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 84). — Medicamente supuse unei blocări

a prețurilor — Condiții care trebuie respectate în cazul unei eventuale reduceri a prețurilor

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva respectării cerințelor prevăzute de această dispoziție, autoritățile competente ale unui stat membru pot adopta măsuri cu caracter general care constau în reducerea prețurilor tuturor medicamentelor sau ale anumitor categorii de medicamente, chiar dacă adoptarea acestor măsuri nu este precedată de o blocare a acestor prețuri.
- 2) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva respectării cerințelor prevăzute de această dispoziție, adoptarea de măsuri de reducere a prețurilor tuturor medicamentelor sau ale anumitor categorii de medicamente este posibilă de mai multe ori în cursul unui an și aceasta timp de mai mulți ani.
- 3) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că nu se opune posibilității ca adoptarea de măsuri prin care se urmărește controlarea prețurilor tuturor medicamentelor sau ale anumitor categorii de medicamente să fie întemeiată pe estimări ale cheltuielilor, cu condiția ca cerințele prevăzute de această dispoziție să fie respectate și ca aceste estimări să fie întemeiate pe date obiective și verificabile.
- 4) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că este de competența statelor membre să stabilească, respectând obiectivul de transparență urmărit prin această directivă, precum și a cerințelor prevăzute de dispoziția menționată, criteriile în temeiul cărora trebuie să fie efectuată analiza condițiilor macroeconomice prevăzută de această dispoziție și că aceste criterii pot fi reprezentate fie numai de cheltuielile farmaceutice, fie de cheltuielile pentru sănătate în ansamblu, fie chiar de alte tipuri de cheltuieli.
- 5) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 89/105 trebuie interpretat în sensul că:
 - statele membre trebuie să prevadă, în orice caz, posibilitatea ca o întreprindere vizată printr-o măsură de blocare sau de reducere a prețurilor tuturor medicamentelor sau ale anumitor categorii de medicamente să solicite o derogare de la prețul impus în temeiul acestor măsuri;
 - acestea sunt obligate să se asigure că, pentru fiecare cerere, este adoptată o decizie motivată și
 - participarea concretă a întreprinderii vizate constă, pe de o parte, în prezentarea unei expuneri adecvate a motivelor speciale pe care se întemeiază cererea de derogare și, pe de altă parte, în furnizarea de informații suplimentare detaliate în ipoteza în care informațiile care susțin cererea nu sunt adecvate.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007
JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Regatul Unit) — TNT Post UK Ltd, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-357/07) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (a) — Prestații efectuate de serviciile poștale publice]

(2009/C 141/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: TNT Post UK Ltd, The Queen

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Cu participarea: Royal Mail Group Ltd

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Interpretarea articolului 13 secțiunea A punctul 1 litera (a) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutiri în favoarea anumitor activități de interes general — Prestări de servicii efectuate de serviciile poștale publice — Noțiunea de „servicii poștale publice” — Incluziunea unei societăți comerciale care furnizează servicii poștale

Dispozitivul

1) Noțiunea „servicii poștale publice” de la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretată în sensul că se referă la operatori publici sau privați care se angajează să asigure într-un stat membru totalitatea sau o parte a unui serviciu poștal universal, astfel cum este acesta definit la articolul 3 din Directiva 97/67 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002.

2) Scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă 77/388 se aplică la prestarea de servicii și la livrarea de bunuri accesorii acestora, cu excepția transportului de călători și a serviciilor de telecomunicații, pe care serviciile poștale publice le efectuează ca atare, mai precis în temeiul calității lor de operator care se angajează să asigure într-un stat membru totalitatea sau o parte a unui serviciu poștal universal. Scutirea nu se aplică la prestarea de servicii și nici la livrarea de bunuri accesorii acestora ale căror condiții au fost negociate în mod individual.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 2 aprilie 2009 — Mebrom NV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-373/07 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Protecția stratului de ozon — Import de bromură de metil în Uniune — Refuz de alocare de cote de import pentru anul 2005 — Încredere legitimă — Securitate juridică]

(2009/C 141/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mebrom NV (reprezentanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: X. Lewis, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 22 mai 2007, Mebrom NV/Comisia Comunităților Europene (T-216/05), prin care Tribunalul a respins ca nefondată o acțiune vizând anularea Deciziei Comisiei A(05)4338-D/6176 din 11 aprilie 2005 prin care reclamantei i s-a refuzat alocarea de cote de import de bromură de metil în Uniunea Europeană, conform articolelor 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 244, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 108) — Aplicarea greșită a dreptului comunitar — Motivare insuficientă — Încălcarea articolului 220 CE

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Mebrom NV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grecia) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)/Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

(Cauzele conexe C-378/07-C-380/07) ⁽¹⁾

(Directiva 1999/70/CE — Clauzele 5 și 8 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Prim sau unic contract — Contracte succesive — Măsură legală echivalentă — Reducere a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor — Măsuri de prevenire a abuzurilor — Sancțiuni — Interdicție absolută de transformare a contractelor de muncă pe durată determinată în contracte pe durată nedeterminată în sectorul public — Consecințe ale transpunerii incorecte a unei directive — Interpretare conformă)

(2009/C 141/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos Sofoklis Michopoulos (C-380/07)

Pârâți: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

Obiectul

Cerere privind pronunțarea unei hotărâri preliminare — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Interpretarea clauzei 5 și a clauzei 8 punctele (1) și (3) din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129) — Interzicerea adoptării unei reglementări naționale sub pretextul transpunerii atunci când o măsură legală națională echivalentă în sensul clauzei 5 punctul (1) din directivă este deja instituită, iar noua reglementare reduce nivelul de protecție acordată lucrătorilor cu regim de contract de muncă pe durată determinată

Dispozitivul

1) Clauza 5 punctul (1) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, cuprins în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată,

încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune adoptării de către un stat membru a unei reglementări naționale, precum Decretul prezidențial 164/2004 de stabilire a dispozițiilor privind lucrătorii recrutați în temeiul unor contracte pe durată determinată în sectorul public, care, în vederea transpunerii Directivei 1999/70 în mod specific cu scopul de a aplica dispozițiile acesteia sectorului public, prevede punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a folosirii abuzive de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată succesive enumerate la punctul (1) literele (a)-(c) din această clauză, atunci când există deja în dreptul intern — aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere — o „măsură legală echivalentă” în sensul clauzei menționate, precum articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920 privind rezilierea obligatorie a contractului de muncă al angajaților din sectorul privat, în măsura în care totuși reglementarea menționată, pe de o parte, nu afectează caracterul efectiv al prevenirii folosirii abuzive de contracte sau de raporturi de muncă pe durată determinată astfel cum rezultă acesta din măsura legală echivalentă menționată și, pe de altă parte, respectă dreptul comunitar și, mai ales, clauza 8 punctul (3) din acordul menționat.

- 2) Clauza 5 punctul (1) litera (a) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune posibilității ca o reglementare națională, precum cea în cauză în acțiunile principale, să fie aplicată de autoritățile statului membru respectiv astfel încât reînnoirea de contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul public să fie considerată justificată de „motive obiective” în sensul clauzei menționate, pentru simplul motiv că aceste contracte sunt întemeiate pe dispoziții legale care permit reînnoirea lor pentru a satisface anumite nevoi provizorii, în condițiile în care, în realitate, respectivele nevoi sunt permanente și durabile. În schimb, aceeași clauză nu se aplică încheierii unui prim sau unic contract sau raport de muncă pe durată determinată.
- 3) Clauza 8 punctul (3) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că „reducerea” prevăzută de aceasta trebuie examinată în raport cu nivelul general de protecție care era aplicabil, în statul membru respectiv, atât lucrătorilor care au încheiat contracte de muncă pe durată determinată succesive, cât și lucrătorilor care au încheiat un prim sau unic contract pe durată determinată.
- 4) Clauza 8 punctul (3) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum Decretul prezidențial 164/2004, care, spre deosebire de o normă de drept intern anterioară, precum articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920, pe de o parte, nu mai prevede, în cazul în care s-a recurs abuziv la contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public, recalificarea acestora din urmă în contracte de muncă pe durată nedeterminată sau condiționează recalificarea de respectarea anumitor cerințe cumulative și restrictive și, pe de altă parte, exclude de la beneficiul măsurilor de protecție pe care le prevede lucrătorii care au încheiat un prim sau unic contract de muncă pe durată determinată, în condițiile în care astfel de modificări — aspect care trebuie verificat de instanța menționată — privesc o categorie limitată de lucrători care au încheiat un contract de muncă pe durată determinată sau sunt compensate prin adoptarea de măsuri de prevenire a folosirii abuzive de contracte de muncă pe durată determinată în sensul clauzei 5 punctul (1) din acordul-cadru menționat.

Cu toate acestea, punerea în aplicare a acestui acord-cadru printr-o reglementare națională, precum Decretul prezidențial 164/2004, nu poate conduce la reducerea protecției care era aplicabilă anterior în ordinea juridică internă lucrătorilor pe durată determinată la un nivel inferior celui definit prin dispozițiile minime de protecție prevăzute de același acord-cadru. În special, respectarea clauzei 5 punctul (1) din acordul-cadru menționat impune ca o astfel de reglementare să prevadă, în ceea ce privește folosirea abuzivă de contracte de muncă pe durată determinată succesive, măsuri eficace și obligatorii de prevenire a unei astfel de folosiri abuzive, precum și sancțiuni care au un caracter suficient de eficace și de disuasiv pentru a garanta deplina eficacitate a acestor măsuri de prevenire. Prin urmare, este de competența instanței de trimitere să verifice dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

- 5) În împrejurări precum cele din acțiunile principale, Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care ordinea juridică internă a statului membru respectiv cuprinde, în sectorul avut în vedere, alte măsuri efective pentru a evita și, după caz, sancționa folosirea abuzivă de contracte de muncă pe durată determinată succesive în sensul clauzei 5 punctul (1) din acest acord, aceasta nu împiedică aplicarea unei norme de drept național care interzice în mod absolut, în sectorul public, transformarea în contract de muncă pe durată nedeterminată a unei succesiuni de contracte de muncă pe durată determinată care, întrucât au avut ca obiect acoperirea de nevoi permanente și durabile ale angajatorului trebuie să fie considerate abuzive. Este totuși de competența instanței de trimitere să aprecieze în ce măsură condițiile de aplicare, precum și punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor relevante de drept intern fac din aceasta o măsură adecvată pentru prevenirea și, după caz, sancționarea folosirii abuzive de către administrația publică a unor contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive.

În schimb, nefiind aplicabilă lucrătorilor care au încheiat un prim sau unic contract de muncă pe durată determinată, clauza 5 punctul (1) din acordul-cadru menționat nu impune statelor membre să adopte sancțiuni în cazul în care un astfel de contract acoperă, în realitate, nevoi permanente și durabile ale angajatorului.

- 6) Este de competența instanței de trimitere să interpreteze dispozițiile relevante de drept intern, în măsura posibilului, în conformitate cu clauza 5 punctul (1) și cu clauza 8 punctul (3) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, precum și să decidă, în acest context, dacă o „măsură legală echivalentă” în sensul primeia dintre aceste clauze, precum cea prevăzută la articolul 8 alineatul 3 din Legea 2112/1920, trebuie aplicată în acțiunile principale în locul altor dispoziții de drept intern.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte d'appello di Milano — Italia) — Marco Gambazzi/DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(Cauza C-394/07) ⁽¹⁾

(Convenția de la Bruxelles — Recunoașterea și executarea hotărârilor — Motive de refuz — Încălcarea ordinii publice a statului solicitat — Excluderea pârâtului de la procedura în fața instanței statului de origine din cauza neexecutării unui ordin judecătoresc)

(2009/C 141/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Milano

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Marco Gambazzi

Pârâte: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte d'appello di Milano — Interpretarea articolului 26 și a articolului 27 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles — Hotărâre a cărei recunoaștere este contrară ordinii publice a statului solicitat — Hotărâre care împiedică o parte să se apere („debarment”) ca urmare a nerespectării unui ordin al instanței

Dispozitivul

Articolul 27 punctul 1 din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin Convenția din 9 octombrie 1978 privind aderarea Regatului Danemarcei, a Irlandei și a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, prin Convenția din 25 octombrie 1982 privind aderarea Republicii Elene, prin Convenția din 26 mai 1989 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze, precum și prin Convenția din 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei, trebuie interpretat după cum urmează:

instanța statului solicitat poate ține seama, având în vedere clauza referitoare la ordinea publică prevăzută de acest articol, de faptul că instanța statului de origine s-a pronunțat cu privire la pretențiile reclamantului fără a asculta pârâtul, care se prezentase în mod legal în fața sa, dar care a fost exclus de la procedură printr-o ordonanță pe motivul că nu îndeplinise obligații impuse printr-o ordonanță pronunțată anterior în cadrul aceleiași proceduri, atunci când, în urma unei aprecieri globale a procedurii și având în vedere

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

ansamblul circumstanțelor, consideră că această măsură de excludere a constituit o încălcare vădită și disproporționată a dreptului părâtului de a fi ascultat.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă**

(Cauza C-406/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozitare directă — Impozitarea dividendelor aferente acțiunilor societăților — Rata impozitului aplicat asupra societăților de persoane)

(2009/C 141/14)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Triantafyllou, agent)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos, M. Tassopoulou și I. Pouli, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 56 CE — Reglementare națională care prevede o scutire fiscală pentru dividendele distribuite de societățile naționale, excluzând dividendele distribuite de societățile care își au sediul într-un alt stat membru

Dispozitivul

1) Prin aplicarea unui sistem fiscal mai puțin favorabil dividendelor obținute în străinătate decât dividendelor de proveniență națională, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 56 CE, precum și al articolelor corespunzătoare din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, și anume articolele 31 și 40 din acest acord.

Prin menținerea în vigoare a dispozițiilor Codului privind impozitul pe venit (Legea nr. 2238/1994, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 3296/2004), în temeiul căruia societățile străine de persoane sunt supuse în Grecia unei impuneri fiscale superioare față de societățile naționale de persoane, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italia) —
Lodato Gennaro & C. SpA/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI**

(Cauza C-415/07) (¹)

[Ajutoare de stat pentru ocuparea forței de muncă — Linii directe privind ajutoarele de stat pentru ocuparea forței de muncă — Linii directe privind ajutoarele de stat regionale — Regulamentul (CE) nr. 2204/2002 — Noțiunea „creare de locuri de muncă” — Calcul al creșterii numărului de locuri de muncă]

(2009/C 141/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lodato Gennaro & C. SpA

Pârâți: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Nocera Inferiore — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 2204/2002 al Comisiei din 12 decembrie 2002 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în raport cu ajutoarele de stat pentru ocuparea forței de muncă (JO L 337, p.3, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 155) — Verificarea respectării condițiilor necesare pentru obținerea unui ajutor — Verificarea creșterii numărului de locuri de muncă — Modalitate de calcul

Dispozitivul

În ceea ce privește verificarea dacă a avut loc o creștere a numărului de locuri de muncă, Linii directe privind ajutoarele pentru ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că numărul mediu de unități de muncă pe an din anul anterior recrutării trebuie comparat cu numărul mediu de unități de muncă pe an din anul ulterior recrutării.

(¹) JO C 283, 24.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vestre Landsret — Danemarca) — Procedură penală împotriva Frede Damgaard

(Cauza C-421/07) ⁽¹⁾

(Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Noțiunea „publicitate” — Difuzarea unor informații privind un medicament de către un terț care acționează din proprie inițiativă)

(2009/C 141/16)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Partea din acțiunea principală

Frede Damgaard

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Vestre Landsret — Interpretarea articolului 86 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67) — Noțiunea de publicitate — Difuzarea de informații despre un medicament de către o terță parte care acționează din proprie inițiativă și total independent față de vânzător și de producător

Dispozitivul

Articolul 86 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, trebuie interpretat în sensul că difuzarea de către un terț a unor informații cu privire la un medicament, în special în legătură cu proprietățile sale curative sau preventive, poate fi considerată drept publicitate în sensul acestui articol chiar atunci când acest terț acționează din proprie inițiativă și în mod cu totul independent, de iure și de facto, față de producătorul și față de vânzătorul unui astfel de medicament. Este de competența instanței naționale să determine dacă această difuzare constituie o formă de informare la domiciliu, prin contact direct, sau o activitate de pro-

pectare sau de stimulare destinată să promoveze prescrierea, eliberarea, vânzarea sau consumul de medicamente.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-425/07 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Respingerea unei plângeri de către Comisie — Disfuncții importante ale pieței comune — Lipsă de interes comunitar)

(2009/C 141/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (reprezentant: T. Asprogerakas Grivas, dikigoros)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și T. Christoforou, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 12 iulie 2007, AEPI/Comisia (T-229/05), prin care Tribunalul a respins ca nefondată o acțiune având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 18 aprilie 2005, prin care s-a respins plângerea depusă de reclamantă cu privire la o pretinsă încălcare a articolelor 81 și/sau 82 din Tratatul CE de către organismele de gestiune colectivă a drepturilor conexe, ERATO, APOLLON și GRAMMO, care ar fi aplicat tarife nerezonabile pentru remunerarea drepturilor conexe ale cântăreților, ale muzicienilor și ale producătorilor de suporturi materiale de muzică de către posturile de radio și televiziune

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 aprilie 2009 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză, Orange France S. A., Société française du radiotéléphone — SFR

(Cauza C-431/07 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (2) CE — Condiții de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Criterii constitutive ale unui ajutor de stat — Resurse de stat — Principiul nediscriminării*]

(2009/C 141/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (reprezențanți: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel și L. Vogel, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Giolito, agent), Republica Franceză (reprezențanți: G. de Bergues, O. Christmann și A.-L. Vendrolini, agenți), Orange France S. A. (reprezențanți: S. Hautbourg, S. quesson și L. Olza Moreno, avocați), Société française du radiotéléphone — SFR (reprezențanți: A. Vincent, avocat și C. Vajda QC)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 4 iulie 2007, Bouygues SA și Bouygues Télécom/Comisia (T-475/04), prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantelor având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 20 iulie 2004 (Ajutor de stat NN42/2004 — Franța), privind modificarea redevențelor datorate de Orange și de SFR pentru licențele UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) — Ajutoare de stat — Condiții de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 88 alineatul (2) CE — Criterii constitutive ale unui ajutor de stat — Noțiunile de resurse de stat, avantaj concurențial și nediscriminare

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Bouygues SA și Bouygues Télécom SA la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Veli Elshani/Hauptzollamt Linz

(Cauza C-459/07) ⁽¹⁾

[*Codul vamal comunitar — Articolul 202 și articolul 233 primul paragraf litera (d) — Nașterea datoriei vamale — Introducere neregulată de mărfuri — Punere sub sechestru cu confiscare — Stingerea datoriei vamale — Momentul la care trebuie să intervină punerea sub sechestru*]

(2009/C 141/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Veli Elshani

Pârât: Hauptzollamt Linz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Finanzsenat Graz — Interpretarea articolului 202 și a articolului 233 primul paragraf litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1) — Stingerea datoriei vamale determinată de punerea sub sechestru a mărfurilor la introducerea neregulată a acestora — Punerea sub sechestru a mărfurilor în statul membru de destinație — Sustragerea mărfurilor de sub supravegherea vamală — Momentul stingerii datoriei vamale

Dispozitivul

- 1) Articolul 202 și articolul 233 primul paragraf litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina stingerea datoriei vamale, punerea sub sechestru a mărfurilor neregulat introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie să intervină înainte ca aceste mărfuri să treacă de primul birou vamal situat în interiorul acestui teritoriu.
- 2) Nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

⁽¹⁾ JO C 297, 8.12.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Cauza C-460/07) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (2) și (6) — Drept de deducere a taxei aferente intrărilor — Costuri de construcție a unei clădiri afectate întreprinderii unei persoane impozabile — Articolul 6 alineatul (2) — Utilizarea unei părți a clădirii în folos propriu — Avantaj pecuniar în raport cu persoanele neimpozabile — Egalitate de tratament — Ajutor de stat în temeiul articolului 87 CE — Excluderea dreptului de deducere]

(2009/C 141/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sandra Puffer

Pârât: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 87 CE și a articolului 17 alineatul (6) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Deducerea cuantumului taxei pe valoarea adăugată achitată în amonte pentru construirea unei clădiri utilizate în principal cu titlu de domiciliu privat și destinat în rest închirierii impozabile — Reglementare națională care consideră utilizarea privată o prestație scutită și care exclude, în versiunea sa aplicabilă la data intrării în vigoare a directivei, dreptul la deducere a taxei achitate în amonte aferentă părților din clădire utilizate pentru folosința privată a persoanei impozabile — Validitatea Directivei 77/388/CEE și, în special, a articolului 17 din aceasta, în măsura în care determină un avantaj fiscal în cazul achiziționării unui imobil de locuit în beneficiul persoanelor impozabile care utilizează imobilul lor, chiar în mod nesemnificativ, în scopuri profesionale în raport cu alte persoane impozabile, precum și în raport cu resortisanții celorlalte state membre

Dispozitivul

1) Articolul 17 alineatul (2) litera (a) și articolul 6 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare nu aduc atingere

principiului general de drept comunitar al egalității de tratament prin faptul că aceste dispoziții pot conferi persoanelor impozabile, prin mecanismul dreptului de deducere integrală și imediată a TVA-ului datorat în amonte pentru construcția unui imobil de folosință mixtă și impunerea eșalonată ulterioară a acestei taxe pe utilizarea privată a respectivului imobil, un avantaj de trezorerie în raport cu persoanele neimpozabile și cu persoanele impozabile care nu utilizează imobilul decât ca locuință personală.

- 2) Articolul 87 alineatul (1) CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei măsuri naționale care transpune articolul 17 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă și care prevede că dreptul de deducere a TVA-ului datorat în amonte se limitează la persoanele impozabile ce realizează operațiuni taxabile, excluzându-le pe cele care nu efectuează decât operațiuni scutite, în ipoteza în care această măsură națională poate conferi un avantaj de trezorerie numai persoanelor impozabile care realizează operațiuni taxabile.
- 3) Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că derogarea pe care o prevede nu se aplică unei dispoziții naționale care modifică o reglementare existentă la data intrării în vigoare a acestei directive, care se bazează pe o logică diferită de cea a reglementării anterioare și care instituie proceduri noi. În această privință, nu prezintă importanță dacă legiuitorul național a efectuat modificarea reglementării naționale anterioare pe baza unei interpretări corecte sau eronate a dreptului comunitar. Aspectul dacă o astfel de modificare a unei dispoziții naționale afectează de asemenea, în privința aplicabilității articolului 17 alineatul (6) al doilea paragraf din A șasea directivă, o altă dispoziție națională depinde de caracterul interdependent sau autonom al dispozițiilor naționale respective, ceea ce revine instanței naționale să stabilească.

⁽¹⁾ JO C 315, 22.12.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Bergamo — Italia) — Luigi Scarpelli/NEOS Banca SpA

(Cauza C-509/07) ⁽¹⁾

(Directiva 87/102/CEE — Protecția consumatorilor — Credit de consum — Neexecutarea contractului de vânzare)

(2009/C 141/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bergamo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Luigi Scarpelli

Pârât: NEOS Banca SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Bergamo — Interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO L 42, p. 48, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 252) — Credit de consum — Dreptul consumatorului de a introduce o acțiune împotriva creditorului în cazul neexecutării contractului de vânzare având ca obiect bunuri finanțate prin credit

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea din acțiunea principală, existența unui contract între creditor și furnizor, în temeiul căruia un împrumut este acordat exclusiv de către acest creditor clienților furnizorului, nu constituie o condiție necesară pentru exercitarea dreptului acestor clienți de a acționa împotriva respectivului creditor, în cazul neexecutării obligațiilor care revin furnizorului menționat, pentru a obține rezoluțiunea contractului de împrumut și restituirea subsecventă a sumelor plătite instituției de finanțare.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedură inițiată de A

(Cauza C-523/07) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Domeniu de aplicare material — Noțiunea „materii civile” — Hotărâre judecătorească privind luarea în îngrijire și plasarea unor copii în afara familiei — Reședință obișnuită a copilului — Măsuri asigurătorii — Competență]

(2009/C 141/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera

(d), a articolului 8 alineatul (1), a articolului 13 alineatul (1) și a articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Executarea unei hotărâri judecătorești unice referitoare la luarea în îngrijire imediată și la plasarea unui copil în afara familiei, adoptată în cadrul măsurilor de drept public privind protecția copilului — Situația unui copil care are reședința permanentă într-un stat membru, dar stă într-un alt stat membru, fără a avea o locuință stabilă

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie să fie interpretat în sensul că este inclusă în noțiunea „materii civile”, în înțelesul acestei dispoziții, o hotărâre judecătorească prin care se dispune luarea în îngrijire imediată și plasarea unui copil în afara familiei de origine, atunci când această hotărâre a fost pronunțată în conformitate cu normele de drept public privind protecția copilului.
- 2) Noțiunea „reședință obișnuită”, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003, trebuie să fie interpretată în sensul că această reședință corespunde locului care exprimă o anumită integrare a copilului într-un mediu social și familial. În acest scop, trebuie mai ales să fie luate în considerare durata, regularitatea, condițiile și motivele sejurului pe teritoriul unui stat membru și ale mutării familiei în acest stat, cetățenia copilului, locul și condițiile de școlarizare, cunoștințele lingvistice, precum și raporturile de familie și sociale întreținute de copil în statul respectiv. Este de competența instanței naționale să determine reședința obișnuită a copilului, ținând cont de ansamblul împrejurărilor de fapt specifice fiecărui caz în parte.
- 3) O măsură asigurătorie, precum luarea în îngrijire a unor copii, poate fi hotărâtă de o instanță națională în temeiul articolului 20 din Regulamentul nr. 2201/2003 dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

— această măsură trebuie să fie urgentă;

— aceasta trebuie să fie luată în privința unor persoane prezente în statul membru în cauză și

— măsura trebuie să fie de natură provizorie.

Punerea în aplicare a măsurii respective, precum și caracterul obligatoriu al acesteia sunt stabilite potrivit dreptului național. După punerea în aplicare a măsurii asigurătorii, instanța națională nu este obligată să trimită cauza instanței competente din alt stat membru. Totuși, în măsura în care protecția interesului superior al copilului o impune, instanța națională care a pus în aplicare măsuri provizorii sau asigurătorii trebuie să informeze cu privire la acestea, direct sau prin intermediul autorității centrale desemnate potrivit articolului 53 din Regulamentul nr. 2201/2003, instanța judecătorească competentă din alt stat membru.

4) În cazul în care instanța judecătorească dintr-un stat membru nu are nicio competență, aceasta trebuie să se declare necompetentă din oficiu, fără a fi obligată să trimită cauza unei alte instanțe. Totuși, în măsura în care protecția interesului superior al copilului o impune, instanța națională care s-a declarat necompetentă din oficiu trebuie să informeze cu privire la acest lucru, direct sau prin intermediul autorității centrale desemnate potrivit articolului 53 din Regulamentul nr. 2201/2003, instanța judecătorească competentă din alt stat membru.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Cauza C-533/07) (¹)

[Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță — Noțiunea «prestare de servicii» — Cesiune de drepturi de proprietate intelectuală]

(2009/C 141/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Pârâtă: Gisela Weller-Lindhorst

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 5 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19, vol. 3, p. 74) — Noțiunile „prestare de servicii” și „loc în care ar fi trebuit să fie prestate serviciile” — Competența judiciară de a soluționa un litigiu privind plata redevențelor pentru o licență de exploatare a unei opere muzicale

Dispozitivul

1) Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală

acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii, în sensul acestei dispoziții.

2) Pentru a determina, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de plată a remunerației datorate în temeiul unui contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin Convenția din 26 mai 1989 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugalia.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sad Administracyjny we Wrocławiu — Republica Polonă) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Cauza C-544/07) (¹)

(Articolul 18 CE — Legislație în materia impozitului pe venit — Reducerea impozitului pe venit în funcție de cotizațiile la asigurarea de sănătate plătite în statul membru de impozitare — Refuzul unei reduceri în funcție de cotizațiile plătite în alte state membre)

(2009/C 141/24)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sad Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Uwe Rüffler

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Wojewódzki Sad Administracyjny we Wrocławiu (Polonia) — Interpretarea articolului 12 primul paragraf și a articolului 39 alineatele (1) și (2) CE — Legislație națională în materie de impozit pe venit care limitează deducerea cotizațiilor la asigurările de sănătate din impozitul la cotizațiile plătite în statul membru

Dispozitivul

Articolul 18 alineatul (1) CE se opune unei reglementări a unui stat membru care subordonează acordarea dreptului la o reducere a impozitului pe venit în funcție de cotizațiile la asigurarea de sănătate plătite condiției ca aceste cotizații să fi fost plătite în acest stat membru, în temeiul dispozițiilor dreptului național, și care are drept consecință refuzarea acordării unui astfel de avantaj fiscal atunci când cotizațiile care ar putea fi deduse din cuantumul impozitului pe venit datorat în acest stat membru sunt plătite în cadrul unui regim de asigurare de sănătate obligatorie al unui alt stat membru.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, în calitate de administrator judiciar al Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

(Cauza C-59/08) (¹)

(Directiva 89/104/CEE — Dreptul mărcilor — Epuizarea drepturilor titularului mărcii — Contract de licență — Vânzarea de produse care poartă marca cu încălcarea unei clauze din contractul de licență — Lipsa consimțământului titularului mărcii — Vânzare către magazine de solduri — Atingere adusă renumelui mărcii)

(2009/C 141/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Copad SA

Pârâți: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, în calitate de administrator judiciar al Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de Cassation (Franța) — Interpretarea articolului 5, a articolului 7 și a articolului 8 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Noțiunea de epuizare a drepturilor titularilor mărcii — Vânzarea, de către licențiat, a unor produse care poartă marca, încălcând prin aceasta o clauză din contractul de licență prin care se interzic anumite forme de comercializare — Vânzare către angrosiști și către persoane care fac comerț cu solduri — Atingere adusă prestigiului mărcii — Lipsa consimțământului titularului mărcii

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, trebuie interpretat în sensul că titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de această marcă împotriva licențiatului care încalcă o clauză din contractul de licență ce interzice, din motive care țin de prestigiul mărcii, vânzarea către magazine de solduri a unor produse precum cele din acțiunea principală, în măsura în care se dovedește că, în circumstanțele din acțiunea principală, această încălcare aduce atingere alurii și imaginii de prestigiu care conferă produselor respective o impresie de lux.
- 2) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 89/104, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European, trebuie interpretat în sensul că respectiva comercializare de către licențiat a unor produse care poartă marca, cu încălcarea unei clauze din contractul de licență, se face fără consimțământul titularului mărcii în ipoteza în care se dovedește că această clauză corespunde uneia dintre cele prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din această directivă.
- 3) În cazul în care comercializarea de produse de prestigiu de către licențiat cu încălcarea unei clauze din contractul de licență trebuie totuși considerată ca fiind efectuată cu consimțământul titularului mărcii, acesta din urmă nu poate invoca o astfel de clauză pentru a se opune unei revânzări a acestor produse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din directivă decât în cazul în care se dovedește, ținând cont de circumstanțele cauzei, că o astfel de revânzare aduce atingere renumelui mărcii.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nógrád Megyei Bíróság — Republica Ungară) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Cauza C-74/08) (¹)

(A șasea directivă TVA — Aderarea unui nou stat membru — Taxă aferentă achiziționării subvenționate de echipamente — Drept de deducere — Excluderi prevăzute de o reglementare națională la momentul intrării în vigoare a Celei de a șasea directive — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderi)

(2009/C 141/26)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Nógrád Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft.

Pârât: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály
Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nógrád Megyei Bíróság — Interpretarea articolului 17 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Reglementare națională care limitează deductibilitatea taxei aferente achiziționării subvenționate de echipamente la partea nesubvenționată

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în cazul achiziționării de bunuri subvenționate din fonduri publice, nu permite deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente decât pentru partea nesubvenționată a acestei achiziții.
- 2) Articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388 conferă persoanelor impozabile drepturi pe care acestea le pot invoca în fața instanței naționale pentru a se opune unei reglementări naționale incompatibile cu această dispoziție.

(¹) JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Thüringer Finanzgericht, Gotha — Germania) — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Cauza C-83/08) (¹)

[Armonizarea structurilor accizelor — Directiva 92/83/CEE — Articolul 4 alineatul (2) — Mică fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere — Criteriul independenței legale și cel al independenței economice — Posibilitate de a suferi o influență indirectă]

(2009/C 141/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Thüringer Finanzgericht, Gotha — Allemagne

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glückauf Brauerei GmbH

Pârât: Hauptzollamt Erfurt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Thüringer Finanzgericht, Gotha (Germania) — Interpretarea art. 4 alin. (1) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152) — Calificarea drept „mică fabrică de bere independentă” în vederea aplicării de cote reduse ale accizelor — Criteriul „independenței economice” — Fabrică de bere care poate suferi o influență directă din partea altor două fabrici de bere, în temeiul rapoartelor de participare și a repartizării drepturilor de vot.

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice trebuie interpretat în sensul că o situație caracterizată prin existența unor legături structurale în termeni de participare și de drepturi de vot și în care se ajunge la împrejurarea ca aceeași persoană, care exercită funcții de administrator în cadrul mai multora dintre fabricile de bere în cauză, să fie în măsură, independent de comportamentul său efectiv, să exercite o influență asupra adoptării deciziilor comerciale de către respectivele fabrici de bere exclude posibilitatea de a le considera independente din punct de vedere economic una de cealaltă.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Cauza C-134/08) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 2193/2003 — Taxe vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii — Domeniu de aplicare — Articolul 4 alineatul (2) — Produse exportate după intrarea în vigoare a regulamentului menționat, dar în privința cărora se poate dovedi că erau deja expediate spre Comunitate la data primei aplicări a taxelor respective — Supunere]

(2009/C 141/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hauptzollamt Bremen

Pârâtă: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2193/2003 al Consiliului din 8 decembrie 2003 de instituire de taxe vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii (JO L 328, p. 3) — Aplicarea de taxe vamale suplimentare pentru produsele exportate din Statele Unite ale Americii către Comunitate după intrarea în vigoare a regulamentului citat anterior, în privința cărora se poate dovedi însă că, la data primei aplicări a taxelor menționate, sunt expediate către Comunitate fără posibilitatea modificării destinației

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2193/2003 al Consiliului din 8 decembrie 2003 de instituire de taxe vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii trebuie interpretat într-un sens conform celui al modului său de redactare, și anume că nu sunt supuse taxelor suplimentare produsele în privința cărora se poate dovedi că, la data intrării în vigoare a acestui regulament, sunt deja expediate către Comunitatea Europeană și că destinația acestora nu poate fi schimbată.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Karlsruhe — Germania) — Procedură penală împotriva lui Rafet Kqiku

(Cauza C-139/08) (¹)

(Vize, azil, imigrare — Resortisant al unui stat terț posesor al unui permis de ședere elvețian — Intrare și ședere pe teritoriul unui stat membru în alte scopuri decât tranzitul — Lipsa unei vize)

(2009/C 141/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Karlsruhe

Partea din acțiunea principală

Rafet Kqiku

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Karlsruhe (Germania) — Interpretarea articolelor 1 și 2 din Decizia nr. 896/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a

anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor (JO L 167, p. 8) — Posibilitatea unui resortisant al fostei Comunități de State Serbia și Muntenegru, rezident în Elveția și dispunând de un permis elvețian de ședere permanentă de tip C, de a intra pe teritoriul Republicii Federale Germania în alte scopuri decât pentru tranzit și de a rămâne pe acest teritoriu timp de două zile fără a fi în posesia unei vize

Dispozitivul

Decizia nr. 896/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor trebuie interpretată în sensul că permisele de ședere enumerate în anexa la această decizie, eliberate de Confederația Elvețiană și de Principatul Liechtenstein resortisanților țărilor terțe supuși obligativității vizei, sunt considerate doar ca fiind echivalente ale unei vize de tranzit. Pentru o intrare pe teritoriul statelor membre în scopul tranzitului, este suficient, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, ca persoana vizată de respectiva decizie să dețină un permis de ședere eliberat de Confederația Elvețiană sau de Principatul Liechtenstein și menționat în anexa la aceeași decizie.

(¹) JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd

(Cauza C-167/08) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 43 alineatul (1) — Competența judiciară și executarea hotărârilor — Noțiunea «parte»]

(2009/C 141/30)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Pârâtă: Omnipol Ltd

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Noțiunea de parte — Acțiune introdusă de un creditor în numele și pe seama debitorului său — Hotărâre privind cererea de încuviințare a executării.

Dispozitivul

Articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un creditor nu poate introduce o acțiune împotriva unei hotărâri privind o cerere de încuviințare a executării dacă nu a intervenit în mod oficial în calitate de parte în proces în cadrul litigiului în care un alt creditor al acestui debitor a solicitat această încuviințare a executării.

(¹) JO C 183, 19.07.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 aprilie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-321/08) (¹)

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale
întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori —
Netranspunere în termenul stabilit)*

(2009/C 141/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: W. Wils și E. Adsera Ribera, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul stabilit, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și modificând Directiva

84/450/CEE a Consiliului și Directivele 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 2 aprilie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**

(Cauza C-401/08) (¹)

*[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 96/82/CE — Riscul de accidente majore care
implică substanțe periculoase — Articolul 11 alineatul (1)
litera (c) — Elaborarea planurilor de urgență externe pentru
măsurile care trebuie luate în exteriorul entităților — Netran-
spunere în termenul prevăzut]*

(2009/C 141/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: B. Schima și A. Sipos, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 11 alineatul (1) litera (c) din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE (JO L 10, p. 13, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 8) — Neelaborarea anumitor planuri de urgență externe pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul entităților

Dispozitivul

1) Prin faptul că nu a asigurat elaborarea unui plan de urgență extern pentru toate entitățile care intră sub incidența dispozițiilor articolului 9 din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente

majore care implică substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (c) din directiva menționată.

2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-493/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/56/CE — Fuziuni transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 141/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: I. Dimitriou și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (JO L 310, p.1, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 107)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 primul paragraf din această directivă.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 6, 10.1.2009.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgia) — NV de Nationale Loterij/BVBA Customer Service Agency

(Cauza C-525/06) (¹)

(Apel împotriva unei hotărâri în care se formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Instanță de apel care soluționează ea însăși litigiul principal — Lipsa necesității de a răspunde)

(2009/C 141/34)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel Hasselt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: NV de Nationale Loterij

Pârâtă: BVBA Customer Service Agency

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank van koophandel te Hasselt — Interpretarea articolului 49 CE — Loterie națională deținătoare a unui monopol legal pe teritoriul unui stat membru, care își propune să limiteze dependența de jocuri de noroc, dar care face cu regularitate publicitate în scopul de a încuraja participarea la loterie — Legislație națională care interzice vânzarea de către alte întreprinderi, în scop comercial, fără avizul loteriei naționale, de buletine colective de participare

Dispozitivul

Nu este necesar să se răspundă la cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare în cauza C-525/06.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

Ordonanța Curții din 20 ianuarie 2009 — Mebrom NV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-374/07 P) (¹)

(Recurs — Răspundere extracontractuală a Comisiei — Prejudiciu cert și real — Denaturarea elementelor de fapt și a probelor — Sarcina probei)

(2009/C 141/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mebrom NV (reprezentanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: X. Lewis, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 22 mai 2007 Mebrom/Comisia (T-198/05), prin care Tribunalul a respins ca neîntemeiată o acțiune vizând repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit ca urmare a nepunerii în practică de către Comisie, pentru lunile ianuarie și februarie 2005, a unui sistem care să permită recurenței să importe bromură de metil în Uniunea Europeană, conform articolelor 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 244, p.1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 108)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Mebrom NV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 20.10.2007.

Ordonanța Curții din 20 ianuarie 2009 — Jörn Sack/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-38/08 P) (¹)

*(Recurs — Funcție publică — Remunerație — Neaplicarea primei de conducere prevăzute pentru șefii de unitate unui consilier juridic cu gradul A*14 — Principiul egalității de tratament)*

(2009/C 141/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Jörn Sack (reprezentant: D. Mahlo, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Wägenbaur și J. Currall, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 11 decembrie 2007, Sack/Comisia (T-66/05), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect o cerere de anulare a deciziilor privind stabilirea salariului lunar al reclamantului pentru perioada mai 2004-februarie 2005, o cerere de a se proceda la un nou calcul al acestui salariu și o cerere de anulare a deciziei explicate de respingere a reclamației depuse de reclamant — Neaplicarea primei de conducere prevăzute pentru șefii de unitate unui consilier juridic cu gradul A*14 din serviciul juridic al Comisiei care a asigurat coordonarea unui grup de lucru — Încălcarea principiului egalității de tratament

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

- 2) Domnul Sack suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Comunităților Europene.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 5 martie 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

(Cauza C-90/08 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CORPO LIVRE — Opoziția titularului mărcilor verbale naționale și internaționale anterioare LIVRE — Prezentare tardivă a probei utilizării mărcilor anterioare — Respingerea opoziției)

(2009/C 141/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (reprezentant(ți): D. Spohn, Rechtsanwältin)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 decembrie 2007 în cauza T-86/05, K & L Ruppert Stiftung/OAPI — Lopes de Almeida Cunha și alții, prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de titularul mărcilor verbale naționale și internaționale „LIVRE” pentru produse din clasa 25 împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 decembrie 2004 prin care a fost respins recursul introdus împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care s-a respins opoziția formulată împotriva înregistrării mărcii comunitare figurative „CORPO LIVRE” pentru produse din clasele 18 și 25 — Procedură de opoziție — Respingerea opoziției întemeiată pe prezentarea tardivă a probei utilizării mărcilor anterioare

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 142, 7.6.2008.

Recurs introdus la 3 iunie 2008 de domnul Ammayappan Ayyanarsamy împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 1 aprilie 2008 în cauza T-412/07, Ammayappan Ayyanarsamy/Comisia Comunităților Europene și Republica Federală Germania

(Cauza C-251/08 P)

(2009/C 141/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ammayappan Ayyanarsamy (reprezentant: H. Kotzur, Rechtsanwalt)

Cealalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Republica Federală Germania

Prin Ordonanța pronunțată la 17 martie 2009, Tribunalul de Primă Instanță (Camera a opta) a respins recursul și l-a obligat pe domnul Ayyanarsamy la plata cheltuielilor de judecată.

Recurs introdus la 27 august 2008 de VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 25 iunie 2008 în cauza T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-387/08 P)

(2009/C 141/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (reprezentant: C. Antweiler, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

La 27 august 2008, VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH au introdus la Curtea de Justiție a Comunităților Europene un recurs împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 25 iunie 2008 în cauza T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH și Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Comisia Comunităților Europene. Reprezentantul recurentelor este dr. Clemens Antweiler, avocat, Rotthege Wassermann & Partner, Postfach 20 06 69, D-40103 Düsseldorf.

Prin Ordonanța din 3 aprilie 2009, Curtea de Justiție a Comunităților Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a dispus ca recurente să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 19 martie 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA

(Cauza C-104/09)

(2009/C 141/40)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia.

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pedro Manuel Roca Álvarez

Pârâtă: Sesa Start España ETT SA

Întrebările preliminare

- 1) O lege națională (în speță articolul 37 alineatul 4 din Statutul lucrătorilor) care acordă exclusiv mamelor care lucrează ca salariaate dreptul la concediu plătit de alăptare a copilului, constând într-o reducere a zilei de muncă cu o jumătate de oră sau într-o absență de la muncă de o oră, divizibilă în două fracțiuni, pe bază de voluntariat și a cărui retribuire se află în sarcina angajatorului, până când copilul atinge vârsta de nouă luni, și care, dimpotrivă, nu acordă acest drept taților salariați, aduce atingere principiului egalității de tratament ce interzice orice discriminare pe criterii de sex, recunoscut de articolul 13 din tratat, de Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă⁽¹⁾ și de Directiva 2002/73/CE de modificare a Directivei 76/207/CEE⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 164.

⁽²⁾ JO L 269, p. 25, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143.

Recurs introdus la 18 martie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 18 decembrie 2008 în cauzele conexe T-211/04 și T-215/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-106/09 P)

(2009/C 141/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal, V. Di Bucci, N. Khan, agenți)

Cealalte părți în proces: Government of Gibraltar, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Regatul Spaniei

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) din 18 decembrie 2008, notificată Comisiei la 5 ianuarie 2009, în cauzele conexe T-211/04 și T-215/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit/Comisia;
- respingerea cererilor de anulare formulate de guvernul Gibraltarului și de Regatul Unit; și
- obligarea guvernului Gibraltarului și a Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată, sau, în subsidiar,
- trimiterea cauzelor la Tribunalul de Primă Instanță în vederea unei noi examinări; și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în evaluarea relației dintre articolul 87 alineatul (1) CE și competența statelor membre în materie fiscală;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE prin impunerea unei constrângeri nejustificate în materia aprecierii măsurilor presupuse că ar constitui ajutor de stat;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE prin impunerea unei constrângeri nejustificate în exercitarea competenței de control cu privire la identificarea sistemului fiscal comun sau „normal”;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a considerat că sistemul fiscal comun sau „normal” poate rezulta din aplicarea de tehnici diferite unor contribuabili diferiți;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a considerat că sistemul fiscal comun sau „normal” nu fusese identificat în mod corespunzător de Comisie, iar aceasta nu efectuase în mod corespunzător evaluarea impusă pentru a demonstra caracterul selectiv al măsurilor în cauză;

Tribunalul de Primă Instanță a comis o eroare în interpretarea și în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât a omis să examineze cele trei elemente de selectivitate identificate în decizia atacată.

Recurs introdus la 20 martie 2009 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 18 decembrie 2008 în cauza T-211/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentanți: N. Díaz Abad și J.M. Rodríguez Cárcamo, agenți)

Celelalte părți în proces: Government of Gibraltar, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului care face obiectul recursului și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se declare conformă cu dreptul Decizia 2005/261/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind schema de ajutor pe care Regatul Unit intenționează să o aplice în legătură cu reforma impozitului pe profit realizată de guvernul Gibraltarului și
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 229 alineatul (4) CE, potrivit interpretării date acestuia în jurisprudența Curții. În primul rând, hotărârea atacată nu respectă statutul juridic al Gibraltarului care rezultă din jurisprudența Curții (Hotărârile din 23 septembrie 2003 și din 12 septembrie 2006), întrucât nu declară că Gibraltarul a fost cedat de Regatul Spaniei Coroanei britanice prin Tratatul de la Utrecht din 1713 și cuprinde numeroase erori în ceea ce privește definirea acestui statut. Pe de altă parte, hotărârea Tribunalului încalcă de asemenea articolul 299 alineatul (4) CE întrucât recunoaște Gibraltarului posibilitatea de a se desprinde de Regatul Unit în materie fiscală, ceea ce implică faptul că Regatul Unit încetează să își asume relațiile externe ale Gibraltarului în acest domeniu și transformă *de facto* Gibraltarul într-un nou stat membru în materie fiscală.
2. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE întrucât hotărârea Tribunalului îl interpretează într-un mod care împiedică aplicarea sa de către Comunitate în cadrul luptei împotriva paradisurilor fiscale recunoscute de OCDE. Pentru OCDE, Gibraltarul este un paradis fiscal.

Hotărârea atacată, considerând imposibilă o comparație între activitatea întreprinderilor în Gibraltar și activitatea întreprinderilor în Regatul Unit, este contrară principiilor acestei organizații, în temeiul cărora măsuri care pot fi de aplicare generală în Gibraltar sunt susceptibile să fie cauzatoare de prejudicii pentru statele sale membre, printre care figurează Regatul Unit. Articolul 87 alineatul (1) CE trebuie să fie interpretat potrivit principiilor OCDE și, prin urmare, această comparație nu este numai posibilă, ci și necesară.

3. Încălcarea Orientărilor BCE din 16 iulie 2004 în cadrul aplicării articolului 87 alineatul (1) CE. Sistemul european al băncilor centrale consideră Gibraltarul, precum și alte 37 de teritorii, drept un centru financiar extrateritorial distinct de Regatul Unit în ceea ce privește statisticile referitoare la balanța de plăți, la poziția externă globală și la rezervele de schimb. Analiza hotărârii care face obiectul recursului, care împiedică comparația între activitatea întreprinderilor în Gibraltar și în Regatul Unit, este contrară acestei definiții care permite această comparație și implică o aplicare a articolului 87 alineatul (1) CE, și încalcă o normă obligatorie de drept comunitar, și anume Orientarea BCE din 16 iulie 2004.
4. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE din cauza nerespectării condiției potrivit căreia ajutorul trebuie să fie acordat de „state sau prin intermediul resurselor de stat”. Întrucât, potrivit articolului 299 alineatul (4) CE, Gibraltar este un teritoriu care nu face parte dintr-un stat membru, afirmația din hotărâre potrivit căreia cadrul de referință pentru aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE corespunde exclusiv limitelor geografice ale teritoriului Gibraltarului înseamnă ca Gibraltar să fie considerat un stat membru, întrucât, în caz contrar, condiția potrivit căreia ajutorul trebuie să fie acordat de „state sau prin intermediul resurselor de stat” nu ar putea fi îndeplinită niciodată.
5. Încălcarea principiului nediscriminării, întrucât hotărârea aplică în mod nejustificat jurisprudența Azore unei situații diferite de cea la care se referă hotărârea menționată. Există două diferențe între Hotărârea Azore și cauza soluționată prin hotărârea care face obiectul recursului. Pe de o parte, Azore sunt un teritoriu al unui stat membru, ceea ce nu este situația Gibraltarului și, pe de altă parte, Hotărârea Azore se referă la o reducere a cotei de impozitare în ceea ce privește impozitul pe profit, în timp ce cauza privind Gibraltarul se referă la un nou sistem general al impozitului pe profit.
6. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, întrucât hotărârea stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile unui ajutor de stat din punctul de vedere al selectivității regionale. În mod concret, Regatul Spaniei consideră că hotărârea cuprinde o eroare de drept întrucât consideră că cele trei criterii privind autonomia politică, autonomia procedurală și autonomia economică, care au fost stabilite prin Hotărârea Azore, sunt îndeplinite.
7. Eroarea de drept care rezultă din refuzul de a evalua și de a aplica al patrulea criteriu invocat de Regatul Spaniei în

cursul procedurii în fața Tribunalului. Chiar dacă cele trei criterii din Hotărârea Azore ar fi considerate îndeplinite, un al patrulea criteriu de armonizare în cadrul sistemului fiscal național al statului membru aflat la originea măsurii ar fi trebuit să fie impus.

8. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, întrucât hotărârea Tribunalului consideră că nu sunt îndeplinite criteriile unui ajutor de stat din punctul de vedere al selectivității materiale. Chiar dacă s-ar considera că Gibraltarul constituie un cadru de referință autonom pentru care sunt îndeplinite criteriile Hotărârii Azore, hotărârea încalcă articolul 87 alineatul (1) CE în examinarea selectivității materiale, întrucât, în analiza sa, Tribunalul nu a ținut cont de faptul că reforma impozitului pe profit pe care Gibraltarul dorește să o aplice creează un regim în care 28 798 din cele 29 000 de societăți existente în Gibraltar pot fi supuse unei cote de impozitare zero. Aceste societăți sunt în special favorizate prin această măsură, iar hotărârea atacată, prin faptul că nu se pronunță în acest sens, încalcă articolul 87 alineatul (1) CE. În plus, Comisia a identificat efectiv regimul fiscal comun, contrar celor afirmate în hotărâre.
9. Lipsa motivării hotărârii, în care nu a fost examinat al patrulea criteriu invocat de Regatul Spaniei.
10. Încălcarea dreptului fundamental al soluționării litigiului într-un termen rezonabil, întrucât procedura în fața Tribunalului a durat practic de două ori mai mult decât pentru o cauză normală, fără ca nimic să justifice acest lucru, această împrejurare având un efect pertinent asupra litigiului.
11. Încălcarea articolului 77 literele (a) și (b) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât procedura nu a fost suspendată în mod formal după audierea părților.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Baranya Megyei Bíróság (Republica Ungară) la 23 martie 2009 — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Cauza C-108/09)

(2009/C 141/43)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Baranya Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ker-Optika Bt.

Pârâtă: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Întrebările preliminare

- 1) Comercializarea de lentile de contact reprezintă o consultație medicală care necesită un examen fizic al pacientului, astfel încât aceasta nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/31/CEE a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă ⁽¹⁾?
- 2) În cazul în care comercializarea de lentile de contact nu constituie o consultație medicală care necesită un examen fizic al pacientului, articolul 30 din Tratatul CE trebuie interpretat în sensul că reglementarea dintr-un stat membru care prevede că lentilele de contact nu pot fi comercializate decât în magazine specializate în instrumente medicale este contrară prevederilor acestui articol?
- 3) Legislația maghiară care permite comercializarea lentilelor de contact numai în magazine specializate în instrumente medicale este contrară principiului liberei circulații a mărfurilor prevăzută la articolul 28 CE?

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 23 martie 2009 — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan

(Cauza C-109/09)

(2009/C 141/44)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG

Pârât: Gertraud Kumpan

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1, articolul 2 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 ⁽¹⁾ de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și/sau principiile generale ale dreptului comunitar trebuie interpretate în sensul că se opun ca o prevedere din dreptul național, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2001, conform căreia contractele de muncă pe durată determinată pot fi încheiate fără condiții suplimentare cu lucrători numai pentru că aceștia din urmă au ajuns la vârsta de 58 de ani?

- 2) Clauza 5 alineatul (1) din acordul-cadru încheiat între CES, UNICE și CEEP care a fost pus în aplicare prin Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei prevederi din dreptul național care, fără a impune condiții suplimentare, permite încheierea pe o perioadă nedeterminată a unui număr nelimitat de contracte de muncă pe durată determinată fără temeieri obiective, numai pentru motivul că lucrătorul a atins vârsta de 58 de ani la data la care începe contractul pe durată determinată și nu există o legătură obiectivă strânsă cu un raport de muncă anterior pe durată nedeterminată cu același angajat?
- 3) Dacă se oferă un răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: instanțele naționale trebuie să nu mai aplice dispozițiile dreptului național?

⁽¹⁾ JO L 303; p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

⁽²⁾ JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Okresní soud v Chebu (Republica Cehă) la 23 martie 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group/Michal Bilas

(Cauza C-111/09)

(2009/C 141/45)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Okresní soud v Chebu

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group

Pârât: Michal Bilas

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul”) trebuie interpretat în sensul că nu permite unei instanțe să-și analizeze competența judiciară internațională atunci când pârâtul participă la procedură, chiar și atunci când în cauză se aplică normele privind competența judiciară obligatorie conform secțiunii 3 din regulament, iar cererea este introdusă cu încălcarea acestor norme?
- 2) Pârâtul, prin participarea la procedură, poate acorda un temei juridic competenței judiciare internaționale a instanței în sensul articolului 24 din regulament chiar și atunci când în procedură se aplică normele privind competența judiciară obligatorie prevăzute în secțiunea 3 din regulament, iar cererea este introdusă cu încălcarea acestor norme?

- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, faptul că pârâțul participă la procedură în fața unei instanței care altfel, conform regulamentului, nu este competentă într-o cauză în materie de asigurări, poate fi considerat o convenție privind competența judiciară în sensul articolului 13 primul paragraf din regulament?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Germania) la 27 martie 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg

(Cauza C-115/09)

(2009/C 141/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Pârât: Bezirksregierung Arnsberg

Cu participarea: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10a din Directiva 85/337/CEE (¹), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE (²), impune ca organizațiile neguvernamentale, care doresc să introducă o cale de atac în fața unei instanțe a unui stat membru al cărui drept procedural administrativ prevede invocarea atingerii aduse unui drept, să poată invoca atingerea adusă tuturor dispozițiilor în materie de mediu aplicabile autorizării proiectului, prin urmare inclusiv atingerea adusă dispozițiilor care sunt destinate exclusiv servirii intereselor colectivității iar nu protecției, nici măcar parțiale, a intereselor particularilor?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare nu este, fără rezerve, afirmativ:
- Articolul 10a din Directiva 85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE, impune ca organizațiile neguvernamentale, care doresc să introducă o cale de atac în fața unei instanțe a unui stat membru al cărui drept procedural administrativ prevede invocarea atingerii aduse unui drept, să poată invoca atingerea adusă acelor dispoziții în materie de mediu aplicabile autorizării proiectului întemeiate direct pe dreptul comunitar sau care transpun în dreptul național dispozițiile dreptului comunitar al mediului, prin urmare inclusiv atingerea adusă dispozițiilor care sunt destinate exclusiv servirii intereselor colectivității iar nu protecției, nici măcar parțiale, a intereselor particularilor?
- a) În cazul în care răspunsul la cea de a doua întrebare este în principiu afirmativ:

Dispozițiile de drept comunitar al mediului trebuie să îndeplinească anumite condiții de fond pentru a putea fi atacate în justiție ?

- b) În cazul în care răspunsul la cea de a doua întrebare, litera b), este afirmativ:

Despre ce condiții de fond (de exemplu efectul direct, scopul protecției, finalitatea) este vorba?

- 3) În cazul în care răspunsul la prima sau la cea de a doua întrebare este afirmativ:

Conferă directiva în mod direct organizației neguvernamentale un astfel de drept la o cale de atac în justiție care trece dincolo de normele dreptului național?

- (¹) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174).
- (²) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8)

Recurs introdus la 31 martie 2009 de Kronoply GmbH, fostă Kronoply GmbH & Co. KG, împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 14 ianuarie 2009 în cauza T-162/06, Kronoply GmbH & Co. KG/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Kronoply GmbH, fostă Kronoply GmbH & Co. KG (reprezentanți: R. Nierer și L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 14 ianuarie 2009 în cauza T-162/06;
- anularea Deciziei Comisiei din 21 septembrie 2005 privind ajutorul de stat C 5/2004 (ex N 609/2003) prin care Comisia a declarat ajutorul pe care Germania intenționează să îl acorde reclamantei ca fiind incompatibil cu piața comună;
- în subsidiar față de capătul al doilea de cerere, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul de Primă Instanță;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în primă instanță și în procedura de recurs, în special a cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă și a celor efectuate în calitate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Acest recurs este declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță prin care a fost respinsă cererea de anulare a Deciziei Comisiei din 21 septembrie 2005 de declarare a ajutorului de stat pe care Germania intenționează să îl acorde Kronoply GmbH & Co. KG ca fiind incompatibil cu piața comună. Potrivit hotărârii atacate, Comisia a considerat în mod întemeiat că ajutorul în litigiu nu impune beneficiarului nici o contraprestație, nici o contribuție la un obiectiv de interes comun și că, în consecință, este vorba despre un ajutor pentru funcționare destinat să acopere cheltuielile curente. În opinia Tribunalului, ajutorul în litigiu nu este necesar întrucât este destinat construirii unei instalații de producție, făcând deja obiectul unei notificări precedente, și întrucât proiectul de investiție a fost executat în întregime, anterior notificării ajutorului în litigiu, prin intermediul ajutorului autorizat în urma acestei notificări precedente.

În motivarea recursului se susține că hotărârea atacată încalcă articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) CE, Liniile directoare privind ajutoarele regionale și Cadrul multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții, adoptate în temeiul acestui articol. Astfel, Tribunalul a încălcat principiile încrederii legitime și al egalității de tratament.

Încălcarea articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (c) constă în faptul că Tribunalul a interpretat și a apreciat în mod eronat criteriul necesității și criteriul efectului de stimulare.

Cu privire la aprecierea necesității ajutorului în litigiu, Tribunalul a restrâns în mod nejustificat domeniul de aplicare al articolului 87 alineatul (3) CE întrucât a considerat în mod eronat din punct de vedere juridic că, în ceea ce privește un proiect de investiție, beneficiarul ajutorului poate să notifice ajutorul o singură dată și că o nouă notificare trebuie să vizeze un proiect nou de investiție. În plus, Tribunalul a apreciat necesitatea la un moment la care, pe de o parte, nu avea relevanță pentru decizia referitoare la investiția realizată de recurentă și, pe de altă parte, nu putea produce nici un efect asupra recurente. În opinia Comisiei și a Tribunalului, momentul determinant ar fi data la care statul membru a notificat Comisiei ajutorul de stat în litigiu. Prin depunerea cererii de acordare a ajutorului la autoritățile naționale, recurenta efectuase deja toate demersurile necesare și tot ce i-a stat în putință pentru a dovedi necesitatea ajutorului. În privința recurente, momentul notificării ajutorului la Comisie nu produce niciun efect. Consecința — logică — a abordării Tribunalului și a Comisiei ar fi aceea că s-ar nega necesitatea acordării ajutorului pentru un proiect de investiție atunci când o decizie a Comisiei privind compatibilitatea sau incompatibilitatea cu piața comună a ajutorului planificat intervine numai dacă proiectul de investiție este executat sau finalizat.

În continuare, trebuie observat că recurenta nu a avut posibilitatea să conteste în mod direct decizia Comisiei privind ajutorul notificat inițial. În cazul în care Comisia declară ca fiind compatibil cu piața comună un ajutor al cărui quantum nu corespunde însă cu cel solicitat de beneficiarul ajutorului la autoritățile naționale, beneficiarul ajutorului nu poate introduce la Tribunalul de Primă Instanță o acțiune care să determine o

decizie favorabilă din partea Comisiei. Perioada dintre prima decizie a Comisiei de autorizare a ajutorului inițial și notificarea ajutorului în litigiu s-ar explica astfel prin faptul că recurenta a epuizat căile de recurs pe care a considerat că le avea la dispoziție împotriva comunicării Comisiei privind refuzul de a modifica prima sa decizie de autorizare. Faptul că Republica Federală Germania a efectuat notificarea ajutorului în litigiu ulterior executării proiectului de investiție se datorează numai aspectelor în litigiu referitoare la calificarea comunicării menționate a Comisiei. Prin urmare, argumentul potrivit căruia proiectul de investiție a fost finalizat nu poate sta la baza aprecierii necesității.

Cu privire la criteriul efectului de stimulare, Tribunalul a lăsat deschisă această problemă în mod explicit. Chiar și în cazul în care, în mod contrar opiniei recurente, necesitatea și efectul de stimulare ar fi considerate condiții distincte pentru autorizarea unui ajutor, în speță ar fi îndeplinite ambele criterii.

Potrivit punctului 4.2 al treilea paragraf din Liniile directoare privind ajutoarele regionale, criteriul efectului de stimulare este îndeplinit atunci când cererea de acordare a ajutorului este depusă înainte de executarea proiectului. Cu privire la acest aspect, este concludentă numai cererea de acordare a ajutorului depusă la autoritățile naționale, după cum s-a arătat mai sus. Recurenta a depus această cerere înaintea executării proiectului, îndeplinind, prin urmare, acest criteriu. Tribunalul nu a luat în considerare această împrejurare, încălcând astfel nu numai articolul 87 CE, ci și Liniile directoare privind ajutoarele regionale.

Hotărârea atacată încalcă și Cadrul multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții și principiul egalității de tratament întrucât Tribunalul a aprobat aprecierea pieței, lipsită de coerență, efectuată de Comisie. Astfel, în cadrul procedurii de notificare a ajutorului inițial, Comisia a lăsat să se înțeleagă că, în privința pieței relevante a produselor, a stabilit factorul privind situația concurenței la 0,75, deși după numai trei săptămâni, în cadrul altei decizii privind aceeași piață relevantă, aceasta a apreciat că un factor de 1,0 se conforma cadrului multisectorial. Chiar dacă se consideră că, în privința aprecierii economice a unei situații de fapt, Comisia dispune de o marjă de apreciere importantă, aceasta este limitată de faptul că piețele pentru produse identice sunt identice, îndeosebi în cazul în care aprecierea piețelor acelorași produse se realizează într-un interval de trei săptămâni.

În sfârșit, o altă eroare de drept săvârșită de Tribunal constă în faptul că nu a luat în considerare argumentul recurente potrivit căruia aceasta avea obligația să execute proiectul de investiție în termen de 36 de luni de la data depunerii cererii. În cazul în care nu ar fi respectat această obligație, ar fi pierdut întregul beneficiu al ajutorului. Recurente nu i se poate imputa faptul că s-a conformat acestei obligații. Este incidentă astfel o încălcare a articolului 87 CE, precum și a principiului potrivit căruia Comisia are obligația să respecte normele adoptate și puse în aplicare de aceasta privind monitorizarea ajutoarelor.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austria) la 1 aprilie 2009 — Mag. lic. Robert Koller/Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(Cauza C-118/09)

(2009/C 141/48)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Mag. lic. Robert Koller

Pârâtă: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 89/48/CEE ⁽¹⁾ este aplicabilă în cazul unui resortisant austriac, dacă acesta
 - a) a absolvit cu succes în Austria un ciclu universitar de drept și a obținut, printr-o decizie în acest sens, gradul academic de „Magister des Rechtswissenschaften”,
 - b) a fost autorizat, printr-un act de recunoaștere al Ministerului Educației și Științei din Regatul Spaniei, după ce a absolvit într-o universitate spaniolă mai multe examene suplimentare, care au necesitat însă o durată a formării de mai puțin de trei ani, să poarte titlul spaniol de „Licenciado en Derecho”, care este echivalent titlului austriac, și
 - c) a obținut, prin înscrierea în cadrul ordinului avocaților din baroul din Madrid, dreptul de a utiliza titlul profesional de „abogado” și a exercitat efectiv profesia de avocat în Spania timp de trei săptămâni înaintea introducerii cererii și timp de cel mult cinci luni în raport cu data pronunțării deciziei în primă instanță?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Este compatibilă cu Directiva 89/48/CEE interpretarea articolului 24 din Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischem Rechtsanwälten in Österreich (Legea federală privind libera prestare a serviciilor și stabilirea avocaților europeni în Austria, „EuRAG”) potrivit căreia obținerea unei diplome după absolvirea cursurilor de drept în Austria precum și obținerea titlului de „Licenciado en Derecho” după absolvirea, în urma unei perioade de mai puțin de trei ani, a unor examene suplimentare într-o universitate spaniolă nu sunt suficiente pentru a permite persoanei în cauză să se prezinte la proba de aptitudini în Austria, în conformitate cu articolul 24 alineatul 1 din EuRAG, în lipsa dovezii privind experiența practică prevăzute de dreptul național (articolul 2 alineatul 2 din Rechtsanwaltsordnung — Codul avocaților —, „RAO”), chiar dacă solicitantul are dreptul să profeseze în Spania în calitate de „abogado” fără a fi nevoie să îndeplinească o cerință comparabilă privind experiența practică

și a exercitat profesia respectivă în acest stat timp de trei săptămâni înaintea introducerii cererii și timp de cel mult cinci luni în raport cu data pronunțării deciziei în primă instanță?

- 3) Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea deciziei Curții de Justiție a Comunităților Europene.

⁽¹⁾ JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 1 aprilie 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Cauza C-119/09)

(2009/C 141/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Pârât: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Întrebarea preliminară

Prin Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁾ s-a înțeles să nu se autorizeze, pentru profesiile reglementate pe care le vizează, orice interdicție de ordin general, indiferent de forma practicii comerciale avute în vedere, sau s-a lăsat statelor membre posibilitatea de a menține interdicții de ordin general pentru anumite practici comerciale precum vânzarea la domiciliu?

⁽¹⁾ JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-120/09)

(2009/C 141/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a asigurat transpunerea în dreptul valon a articolului 2 literele (f), (j) și (k) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾ și a punctului 4 litera C din anexa III la această directivă, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Europeană invocă două motive în susținerea acțiunii formulate.

Pe de o parte, aceasta îi reproșează părâtului că nu a transpus în dreptul regiunii valone noțiunile „depozitare subterană”, „gaz generat de depozitul de deșeuri” și „eluat” prevăzute de articolul 2 literele (f), (j) și (k) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului privind depozitele de deșeuri. Comisia insistă asupra importanței acestor noțiuni care, fiind noțiuni-cheie pentru aplicarea directivei, sunt reluate și la alte dispoziții adoptate în temeiul și potrivit acesteia.

Pe de altă parte, reclamanta critică faptul că dreptul valon nu conține nicio dispoziție referitoare la nivelurile de declanșare începând de la care se poate considera că depozitul de deșeuri are efecte adverse semnificative asupra calității apelor subterane. Or, punctul 4 litera C din anexa III la directivă, care prevede elaborarea unor asemenea dispoziții, ar avea o importanță majoră pentru asigurarea unui control efectiv al calității apelor subterane și, în consecință, pentru garantarea protecției mediului care constituie un obiectiv esențial al directivei.

⁽¹⁾ JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-121/09)

(2009/C 141/51)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și C. Cattabriga, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 din Directiva 90/314/CEE ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin faptul că a stabilit un termen de trei luni care trebuie să curgă de la data prevăzută pentru încheierea călătoriei în scopul introducerii unei cereri de intervenție la Fondul de garanție de către consumatorul pachetului turistic, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de articolul 7 din Directiva 90/314.
2. Articolul 7 din Directiva 90/314 prevede că organizatorul și/sau detailistul parte contractantă trebuie să aducă garanții suficiente pentru a asigura, în caz de insolvență, rambursarea sumelor achitate de consumator și repatrierea acestuia. Potrivit interpretării date de jurisprudența comunitară, această dispoziție impune statelor o obligație de rezultat, care presupune atribuirea în favoarea celui care cumpără călătorii „all inclusive” a dreptului la o protecție efectivă împotriva riscurilor de insolvență și de faliment ale organizatorilor și, în special, rambursarea sumelor achitate și repatrierea.
3. Articolul 8 permite statelor membre să adopte norme mai restrictive, însă numai în cazul în care acestea oferă o protecție sporită consumatorului.
4. În cauza de față, potrivit informațiilor transmise de autoritățile naționale în cursul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, legislația italiană în discuție are drept obiectiv asigurarea posibilității de recuperare, pentru bugetul de stat, a sumelor plătite consumatorilor și, prin urmare, de preservare a intereselor financiare ale statului, mai degrabă decât garantarea unei protecții sporite a celor care cumpără călătorii „all inclusive”.
5. Deși înțelege interesul Italiei de a asigura o gestionare sănătoasă și echilibrată a Fondului de garanție, prin facilitarea acțiunii în regres a acestuia împotriva operatorului turistic, Comisia consideră că această măsură, prin faptul că impune un termen imperativ pentru prezentarea cererii de intervenție a Fondului, introduce o condiție susceptibilă să îl priveze pe consumator de drepturile garantate de Directiva 90/314.
6. Este adevărat că, astfel cum susțin autoritățile italiene, consumatorul poate să introducă propria cerere de intervenție a Fondului de îndată ce are cunoștință despre împrejurările care riscă să împiedice executarea contractului. Pentru a se prevala de această posibilitate este totuși necesar ca acesta să aibă cunoștință despre împrejurările respective. Or, dacă se exclud situațiile în care falimentul organizatorului călătoriei este vădit deoarece este pronunțat printr-o hotărâre declarativă, în cea mai mare parte a cazurilor, consumatorul ignoră situația patrimonială exactă a operatorului. Așadar, este normal să se adreseze în primul rând acestuia din urmă pentru a obține rambursarea sumelor plătite, trimițând o scrisoare, eventual o notificare și, în sfârșit, o somație de plată. În acest mod, termenul de trei luni stabilit la articolul 5 din Decretul ministerial nr. 349/1999 riscă să fie deja cu mult depășit la momentul introducerii cererii de intervenție a Fondului de garanție, cu consecința de a-l lipsi pe consumator de dreptul de a obține rambursarea sumelor plătite.

7. Pentru a remedia neîndeplinirea obligațiilor constatată în prezenta procedură, autoritățile italiene și-au anunțat mai întâi intenția de a extinde de la 3 la 12 luni termenul de prezentare a cererii de intervenție a Fondului, iar apoi de a-l suprima.
8. În plus, acestea au publicat în Jurnalul oficial al Republicii Italiene un comunicat prin care informau persoanele interesate că, în așteptarea abrogării termenului în discuție, în scopul asigurării protecției consumatorilor, cererile de acces la Fondul de garanție pot fi introduse în orice moment.
9. Comisia consideră că aceste măsuri, deși reprezintă o tentativă laudabilă de a remedia consecințele încălcării contestate, nu sunt suficiente pentru a înlătura riscul de lipsire a celui care cumpără o călătorie „all inclusive” de dreptul la o protecție efectivă în caz de faliment al organizatorului.
10. Pentru a asigura pe deplin securitatea juridică, permițând astfel particularilor să cunoască întinderea drepturilor lor și să se prevaleze de acestea în fața instanțelor de judecată, dispozițiile unei directive trebuie să fie puse în aplicare cu eficacitate, în mod specific și cu o claritate incontestabile și nu prin intermediul unor simple practici administrative, care prin natura lor pot fi modificate în mod discreționar de administrația națională.
11. Coexistența, în ordinea juridică italiană, pe de o parte, a unei dispoziții care nu a fost niciodată abrogată în mod formal și care prevede, sub sancțiunea decăderii, un termen de trei luni pentru introducerea cererii de intervenție a Fondului, și, pe de altă parte, a unui comunicat al administrației care invită să nu se țină seama de acest termen creează o situație evidentă de insecuritate pentru cei care cumpără călătorii „all inclusive”.

(¹) Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite (JO L 158, p. 59, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 248).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulis tis Epikrateias la 2 aprilie 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N. E.Lesbou, Blue Star Ferries/Ypourgos Emporikis Naftilias și Ypourgos Aigaíou

(Cauza C-122/09)

(2009/C 141/52)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulis tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N. E.Lesbou, și Blue Star Ferries

Pârâte: Ypourgos Emporikis Naftilias și Ypourgos Aigaíou

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit articolului 10 al doilea paragraf CE și articolului 249 al doilea paragraf CE: i) Legiuitorul elen este obligat, pe perioada exceptării temporare până la 1 ianuarie 2004 de la aplicarea Regulamentului nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială 06/vol.2, p. 83), exceptare referitoare la Grecia și introdusă prin articolul 6 alineatul (3) din acest regulament, să se abțină de la a adopta dispoziții care pot compromite grav aplicarea deplină și efectivă în Grecia a Regulamentului nr. 3577/92 după 1 ianuarie 2004? ii) Particularii au dreptul de a invoca regulamentul în discuție pentru a contesta validitatea dispozițiilor adoptate de legiuitorul elen înainte de 1 ianuarie 2004 în care aceste dispoziții naționale compromit grav aplicarea deplină și efectivă în Grecia a acestui regulament după 1 ianuarie 2004?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, deplina aplicare în Grecia a Regulamentului nr. 3577/92 după 1 ianuarie 2004 este grav compromisă în urma adoptării de către legiuitorul elen înainte de 1 ianuarie 2004 a unor dispoziții cu caracter complet și permanent, a căror ieșire din vigoare nu este prevăzută pentru 1 ianuarie 2004 și care sunt incompatibile cu dispozițiile Regulamentului nr. 3577/92?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare, articolele 1, 2 și 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 permit adoptarea unor dispoziții naționale potrivit cărora armatorii pot furniza servicii de cabotaj maritim numai pe linii determinate, stabilite anual de autoritatea națională competentă în materie, după eliberarea unei autorizații administrative în cadrul unui sistem de autorizare ce prezintă următoarele caracteristici: i) se aplică fără distincție pentru toate liniile care deservește insulele, ii) autoritățile naționale competente au posibilitatea de a admite o cerere de eliberare a unei autorizații la înființarea unei linii, aducând modificări unilaterale, în mod discreționar și fără definierea prealabilă a criteriilor aplicate, ale elementelor cererii referitoare la frecvența și perioada de întrerupere a serviciului, precum și la prețul închirierii navelor?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare, o reglementare națională care prevede că armatorul căruia administrația i-a eliberat o autorizație de punere în serviciu a unei nave pe o linie determinată (admițând cererea acestuia în forma inițială sau cu modificări prelabile ale unor elemente ale cererii, acceptate de armator) este obligat în principiu să presteze serviciul fără întreruperi pe linia respectivă pentru întreaga perioadă anuală a serviciului și că, pentru a garanta îndeplinirea acestei obligații, armatorul trebuie, înainte de introducerea serviciului, să depună o scrisoare de garanție care este executată total sau parțial în cazul neîndeplinirii sau al îndeplinirii necorespunzătoare a obligației în discuție, conține o restricție nepermisă privind libera prestare a serviciilor în sensul articolului 49 CE?

Acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cipru

(Cauza C-125/09)

(2009/C 141/53)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Cipru

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin neasigurarea tuturor drepturilor de trecere pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică fără întârziere, fără discriminare și în mod transparent, Republica Cipru nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva cadru 2002/21/CE și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva privind autorizarea 2002/20/CE;
- obligarea Cipru la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Din informațiile furnizate serviciilor specializate ale Comisiei rezultă că cel de al doilea operator de telefonie mobilă nu a avut posibilitatea să instaleze în mod concret propria rețea pentru a oferi servicii de comunicații electronice în concurență cu operatorul rețelei deja instalate, mai precis ATIK (Archī Tilepikinonion Kyprou), în special datorită procedurilor îndelungate și necoordonate în vigoare în Cipru.
- 2) Comisia acuză Republica Cipru de faptul că, din cauza conduitei autorităților naționale competente din acest stat (la nivelul localităților și/sau regiunilor), cel de al doilea operator de telefonie mobilă nu dispune în prezent de autorizațiile de construcție cerute de legislația națională și că, din acest motiv, rețeaua sa existentă, care trebuie să îndeplinească cerința strictă a acoperirii geografice înscrisă în licență, ar putea fi considerată drept funcționând cu încălcarea legislației cipriote.
- 3) Comisia consideră că această situație generează o serie de dezavantaje serioase pentru activitățile celui de al doilea operator de telefonie mobilă. În măsura în care nu a finalizat instalarea rețelei proprii, acesta nu poate oferi utilizatorilor o acoperire geografică integrală altfel decât recurgând la serviciul național de „roaming” oferit de ATIK la prețuri considerabile. Drept consecință, cel de al doilea operator depinde în prezent de serviciul național de „roaming” al ATIK pentru aproximativ 20 % din totalitatea apelurilor. Astfel, dat fiind că propria rețea nu permite o acoperire geografică integrală, cel de al doilea operator este forțat să suporte costul extern efectiv asociat cu utilizarea serviciului de „roaming” al ATIK și depinde de acest serviciu.
- 4) În opinia Comisiei, această întârziere semnificativă în acordarea către cel de al doilea operator de telefonie mobilă a drepturilor de trecere pe, deasupra și pe sub

proprietățile publice pentru a putea instala stâlpi și antene reprezintă o încălcare a articolului 11 alineatul (1) din Directiva cadru în temeiul căreia autoritatea competentă trebuie să ia măsuri pe baza unor proceduri transparente și accesibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere.

- 5) Republica Cipru susține că decretul care trebuia pus în aplicare de îndată după adoptarea proiectului de lege, trebuia să acopere și alte aspecte importante ale codului, precum regula celor șase săptămâni și, în general, toate dispozițiile alineatului 4 din Cod. Or, decretul menționat nu a fost încă publicat, astfel încât situația rămâne în esență neschimbată. Prin urmare, Comisia consideră că la ora actuală, Directiva cadru și Directiva privind autorizarea nu sunt aplicate în mod corect în Cipru, în ceea ce privește acordarea permisului de urbanism și a autorizației de construcție.
- 6) Prin urmare, întreaga aplicare a dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) din Directiva privind autorizarea și a articolului 11 alineatul (1) din Directiva cadru nu poate fi garantată în măsura în care nu vor intra în mod oficial în vigoare măsurile preconizate pentru punerea în aplicare a Codului, atâta vreme cât, în lipsa unei finalizări a procedurii impuse și a adoptării decretului, noul regim aplicabil autorizațiilor de construcție nu poate intra în vigoare.

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-126/09)

(2009/C 141/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului (¹), sau, în orice caz, prin necomunicarea dispozițiilor respective Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/59/CE a expirat la 9 septembrie 2006. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

(¹) JO L 226, p. 4, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 86.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Nürnberg (Germania) la 6 aprilie 2009 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG

(Cauza C-127/09)

(2009/C 141/55)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Nürnberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Coty Prestige Lancaster Group GmbH.

Pârâtă: Simex Trading AG

Întrebarea preliminară

Noțiunea de introducere pe piață în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (¹) și al articolului 7 din Directiva 89/104/CEE (²) include acordarea unor „testere de parfum”, fără transferul proprietății și cu interzicerea vânzării acestora, în favoarea unor intermediari, parteneri contractuali, pentru a permite potențialilor clienți ai acestora să încerce conținutul lor, dat fiind că interzicerea vânzării este semnalată pe marfă, că producătorul/titularul mărcii poate în orice moment să retragă respectiva marfă în temeiul contractului și că prezentarea acesteia se deosebește în mod evident, printr-o mai mare simplitate, de cea a mărfii introduse pe piață în mod obișnuit de producătorul/titularul mărcii?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11 din 14.1.1994, p. 1-36, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

(²) Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40 din 11.2.1989, p. 1-7, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Areios Pagos (Grecia) la 10 aprilie 2009 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon/DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia

(Cauza C-136/09)

(2009/C 141/56)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Areios Pagos

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Pârâtă: DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia

Întrebarea preliminară

- 1) Simpla instalare de către hotelier, în camerele hotelului, a unor televizoare și conectarea acestora la antena centrală instalată în hotel, în absența oricărei alte acțiuni, intermediari sau intervenții a hotelierului, constituie o comunicare publică a operei, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE? Mai precis, există în speță, luând în considerare hotărârea citată anterior a Curții din 7 decembrie 2006 (SGAE, C-306/05, Rec. 2006 p. I-11519), o difuzare de semnal către clienții aflați în camerele de hotel, prin intermediul televizoarelor care sunt instalate acolo, prin intermediul intervenției tehnice a hotelierului?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 15 aprilie 2009 — 1. M. M. Josemans și 2. Burgemeester van Maastricht

(Cauza C-137/09)

(2009/C 141/57)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State (Țările de Jos)

Părțile din acțiunea principală

- Reclamanți:*
1. M. M. Josemans
 2. Burgemeester van Maastricht

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare, precum cea în discuție în acțiunea principală, privind accesul nerezidenților în coffeeshops intră, în totalitate sau în parte, în domeniul de aplicare al Tratatului CE, în special în domeniul de aplicare al liberei circulații a mărfurilor și/sau a serviciilor ori în domeniul de

aplicare al principiului nediscriminării prevăzut la articolul 12 CE coroborat cu articolul 18 CE?

- 2) În măsura în care dispozițiile Tratatului CE referitoare la libera circulație a mărfurilor și/sau a serviciilor sunt aplicabile, interdicția privind accesul nerezidenților în coffeeshops, astfel cum este prevăzută la articolul 2.3.1.3e alineatul 1 din Algemene plaatselijke verordening Maastricht 2006 (Regulamentul local general din Maastricht 2006) coroborat cu decizia primarului din 13 iulie 2006, este un mijloc adecvat și proporțional pentru a reduce turismul drogurilor și tulburările determinate de acesta?
- 3) Interdicția discriminării cetățenilor Uniunii pe motiv de cetățenie sau naționalitate, consacrată la articolul 12 CE coroborat cu articolul 18 CE, este aplicabilă reglementării privind accesul nerezidenților în coffeeshops dacă și în măsura în care dispozițiile Tratatului CE referitoare la libera circulație a mărfurilor și serviciilor nu sunt aplicabile?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ: diferențierea indirectă efectuată în această privință între rezidenți și nerezidenți este justificată, iar interdicția de a permite accesul nerezidenților în coffeeshops este un mijloc adecvat și proporțional pentru a reduce turismul drogurilor și tulburările determinate de acesta?

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-139/09)

(2009/C 141/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: doamna L. de Schieter de Lophem și domnul A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/21/CE a expirat la 30 aprilie 2008. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă toate măsurile necesare pentru a transpune directiva sau, în orice caz, nu le comunicase Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 102, p. 15, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 3.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-141/09)

(2009/C 141/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek și J. Sénéchal, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni⁽¹⁾ și, mai ales, articolelor 1-4 și 5-8, articolului 13, precum și articolului 16 și articolului 9 alineatul (2) din aceasta, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 din directivă;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea conforma Directivei 2005/56/CE a expirat la 14 decembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

⁽¹⁾ JO L 310, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 107.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-149/09)

(2009/C 141/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek și J. Sénéchal, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/68/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 de

modificare a Directivei 77/91/CEE a Consiliului în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora, sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/68/CE a expirat la 15 aprilie 2008. Or, până la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă măsurile necesare pentru transpunerea directivei, sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acest aspect.

(¹) JO L 264, p. 32, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 150.

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 12 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank van koophandel Brussel — Belgia) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV

(Cauza C-132/07) (¹)

(2009/C 141/61)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 117, 26.5.2007

Ordonanța președintelui Curții din 13 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-112/08) (¹)

(2009/C 141/62)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 128, 24.5.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 3 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Hermann Fischer, Rolf Schlatter, cu participarea: Regierungspräsidium Freiburg

(Cauza C-193/08) (¹)

(2009/C 141/63)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 183, 19.7.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 12 martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-234/08) (¹)

(2009/C 141/64)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 183, 19.07.2008

Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 5 februarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta

(Cauza C-269/08) (¹)

(2009/C 141/65)

Limba de procedură: malteza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

**Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos****(Cauza C-283/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/66)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.8.2008.**Ordonanța președintelui Curții din 20 martie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania****(Cauza C-326/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/69)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.08.2008**Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 5
martie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul
Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord****(Cauza C-284/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/67)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.8.2008.**Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania****(Cauza C-369/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/70)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 285, 8.11.2008**Ordonanța președintelui Curții din 2 martie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă****(Cauza C-294/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/68)

Limba de procedură: ceha

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 27.9.2008.**Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2009 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei****(Cauza C-463/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/71)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.10.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — Atenor Group SA/État belge

(Cauza C-514/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/72)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 32, 7.2.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 24 martie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Liège — Belgia) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd

(Cauza C-584/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/73)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie
2009 — Itochu/Comisia

(Cauza T-12/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri compatibile cu consolele de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Tratat diferentiat — Efect descurajator — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”)

(2009/C 141/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Itochu Corp. (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: Y. Shibasaki, G. van Gerven, T. Franchoo, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial P. Hellström și O. Beynet, ulterior F. Castillo de la Torre și O. Beynet, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a articolelor 1, 3 și 5 din Decizia 2003/675/CE a Comisiei din 30 octombrie 2002 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution și COMP/36.321 Omega-Nintendo) (JO 2003, L 255, p. 33) în măsura în care o vizează pe reclamantă sau, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Itochu Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 8.3.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie
2009 — Nintendo și Nintendo of Europe/Comisia

(Cauza T-13/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Amenzi — Efect descurajator — Durata încălcării — Circumstanțe agravante — Rol de conducător sau de instigator — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”)

(2009/C 141/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nintendo Co., Ltd (Kyoto, Japonia) și Nintendo of Europe GmbH (Grossostheim, Germania) (reprezentanți: I. Forrester, QC, J. Pheasant, M. Powell, C. Kennedy-Loest, solicitors, și J. Killick, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial O. Beynet și A. Whelan, ulterior X. Lewis și O. Beynet, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare sau de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 3 prima liniuță din Decizia 2003/675/CE a Comisiei din 30 octombrie 2002 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution și COMP/36.321 Omega — Nintendo) (JO 2003, L 255, p. 33)

Dispozitivul

- 1) Stabilește cuantumul amenzii aplicate Nintendo Co., Ltd și Nintendo of Europe GmbH la 119,2425 milioane de euro.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 70, 22.3.2003

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — CD-Contact Data/Comisia

(Cauza T-18/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri Nintendo — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Limitarea exporturilor paralele — Dovada existenței unui acord având ca obiect limitarea comerțului paralel — Amenzi — Tratament diferențiat — Circumstanțe atenuante”)

(2009/C 141/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CD-Contact Data GmbH (Burglengenfeld, Germania) (reprezentați: J. de Pree și R. Wesseling, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: P. Oliver, X. Lewis și O. Beynet, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2003/675/CE a Comisiei din 30 octombrie 2002 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution și COMP/36.321 Omega — Nintendo) (JO 2003, L 255, p. 33)

Dispozitivul

- 1) Stabilește quantumul amenzii aplicate CD-Contact Data GmbH la 500 000 de euro.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 70, 22.3.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 30 aprilie 2009 — Spania/Comisia

(Cauza T-281/06) ⁽¹⁾

(„FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Ajutor compensator acordat producătorilor de banane — Neregularități în controalele de calitate — Tip de corecție financiară aplicată — Proporționalitate”)

(2009/C 141/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: F. Jimeno Fernández, agent)

Obiectul

Cerere de anulare parțială a Deciziei 2006/554/CE a Comisiei din 27 iulie 2006 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO L 218, p. 12), în măsura în care prevede o corecție financiară aplicabilă cheltuielilor declarate de Regatul Spaniei în cadrul ajutorului compensator acordat producătorilor de banane pentru campaniile 2002 și 2003.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — Borco-Marken-Import Matthiesen/OAPI (α)

(Cauza T-23/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative α — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 141/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: M. Wolter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Kicia, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 noiembrie 2006 (cauza R 808/2006-4) privind înregistrarea semnului figurativ α ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 30 noiembrie 2006 (cauza R 808/2006 4).
- 2) Nu este necesar să se pronunțe asupra celui de al doilea capăt de cerere al BORCO Marken Import Matthiesen GmbH & Co. KG.

3) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69, 24.3.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie 2009 — Bodegas Montebello/OAPI — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Cauza T-430/07) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Marcă verbală națională anterioară MONTEBELLO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similarității produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 141/79)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bodegas Montebello, SA (Montilla, Spania) (reprezentanți: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo și A. Hernández Lehmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. López Fernández de Corres și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Montebello SARL (Petit-Bourg, Franța) (reprezentant: G.-G. Lamoureux, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 7 septembrie 2007 (cauza 223/2007 2) privind o procedură de opoziție între Bodegas Montebello, SA și Montebello SARL.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bodegas Montebello, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 22, 26.1.2008

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — Rotter/OAPI (Forma unei condiționări grupate a cărnaților)

(Cauza T-449/07) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Forma unei condiționări grupate a cărnaților — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 141/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Thomas Rotter (Munich, Germania) (reprezentant: M. Müller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 27 septembrie 2007 (cauza R 1415/2006-4) privind înregistrarea ca marcă comunitară a unui semn tridimensional ce reprezintă o condiționare grupată a cărnaților

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Thomas Rotter la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 aprilie 2009 — Sanchez Ferriz și alții/Comisia

(Cauza T-492/07 P) (¹)

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Neînscierea pe lista funcționarilor promovați — Coeficienți de multiplicare de referință — Articolele 6 și 10 din anexa XIII la Statut — Interesul de a invoca un motiv”]

(2009/C 141/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgia) și alți nouă funcționari ai Comisiei Comunităților Europene ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 17 octombrie 2007, Ferriz și alții/Comisia (F-115/06, nepublicată încă în Repertoriu) prin care se solicită anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Carlos Sanchez Ferriz și ceilalți nouă funcționari ai Comisiei ale căror nume figurează în anexă își suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 mai 2009
— M/EMEA**

(Cauza T-12/08 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Invaliditate — Cerere de reexaminare a unei decizii de respingere a unei prime solicitări având ca obiect convocarea comisiei pentru invaliditate — Acțiune în anulare — Act care nu este supus căilor de atac — Act confirmativ — Fapte noi și substanțiale — Admisibilitate — Răspundere extracontractuală — Prejudiciu moral”)

(2009/C 141/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: M (Londra, Regatul Unit) (reprezentați: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Cealaltă parte în proces: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentați: V. Salvatore și N. Rampal Olmedo)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 19 octombrie 2007, M/EMEA (F-23/07, nepublicată încă în Repertoriu) și având ca obiect anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 19 octombrie 2007, M/EMEA (F-23/07, nepublicată încă în Repertoriu).

- 2) Anulează Decizia Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) din 25 octombrie 2006 în măsura în care a respins cererea domnului M din 8 august 2006 prin care urmărea să sesizeze comisia pentru invaliditate în legătură cu cazul său.
- 3) Obligă EMA la plata către reclamant a unei despăgubiri de 3 000 de euro.
- 4) Respinge celelalte capete de cerere.
- 5) Obligă EMA la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura din fața Tribunalului Funcției Publice, precum și în prezenta procedură.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 29 aprilie
2009 — Enercon/OAPI (E-Ship)**

(Cauza T-81/08) (¹)

[„Mărcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale E-Ship — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”]

(2009/C 141/83)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Enercon GmbH (Aurich, Germania) (reprezentați: R. Böhm și V. Henke, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 decembrie 2007 (cauza R 319/2007-1) privind cererea de înregistrare a semnului E-Ship ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Enercon GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2009 — ars Parfum Creation & Consulting GmbH/OAPI (Forma unei sticlufe de parfum)

(Cauza T-104/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Forma unei sticlufe de parfum — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Obligație de motivare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b), articolul 73 și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”]

(2009/C 141/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: A. Späth și G. Hasselblatt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Obiectul

Achțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 8 noiembrie 2007 (cauza R 1656/2006-1) privind înregistrarea ca marcă comunitară a unui semn tridimensional reprezentat de forma unei sticlufe de parfum

Dispozitivul

- 1) Respinge achțiunea.
- 2) Obligă ars Parfum Creation & Consulting GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 27 martie 2009 — Alves dos Santos/Comisia

(Cauza T-184/08) ⁽¹⁾

[„*Fondul social european — Programe de formare — Reducere a sprijinului financiar acordat inițial — Cerere introductivă — Cerințe de formă — Inadmisibilitate vădită*”]

(2009/C 141/85)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamant: Rui Manuel Alves dos Santos (Alvaiázere, Portugalia) (reprezentant: A. Marques Fernandes, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și B. Kotschy, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 4 martie 2004, notificată domnului Rui Manuel Alves dos Santos la 3 martie 2008, de reducere a valorii sprijinului din partea Fondului social european (FSE) acordat pentru o serie de programe de formare profesională solicitată de administrația portugheză, în dosarul nr. 890488 P1.

Dispozitivul

- 1) Respinge achțiunea.
- 2) Îl obligă pe Rui Manuel Alves dos Santos la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 aprilie 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehalter eV și alții/Consiliul

(Cauza T-217/08) ⁽¹⁾

[„*Achțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 248/2008 — Regimul de cote de lapte — Mărirea cotelor naționale de lapte — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate*”]

(2009/C 141/86)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Bundesverband Deutscher Milchviehalter eV (Bonn, Germania); Romuald Schaber (Petersthal, Germania); Stefan Mann (Eberdorfergrund, Germania); Walter Peters (Körchow, Germania) (reprezentanți: W. Renner și O. Schniewind, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Moore și Z. Kupčová, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Tserépa-Lacombe și M. Vollkommer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 248/2008 al Consiliului din 17 martie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 în ceea ce privește cotele naționale de lapte (JO L 76, p. 6).

Dispozitivul

- 1) Respinge achțiunea.
- 2) Bundesverband Deutscher Milchviehalter eV, domnii Romuald Schaber, Stefan Mann și Walter Peters suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliu.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 1 aprilie 2009 — Perry/Comisia

(Cauza T-280/08) ⁽¹⁾

(„Acțiune în despăgubiri — Prescripție — Inadmisibilitate”)

(2009/C 141/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Claude Perry (Paris, Franța) (reprezentant: J. Culioli, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: J.-P. Keppenne și P. van Nuffel, agenți)

Obiectul

Acțiune în repararea prejudiciului pe care reclamantul apreciază că l-a suferit din cauza acuzațiilor de deturnare a unor ajutoare umanitare comunitare despre care se pretinde că ar fi fost săvârșită cu ocazia executării unor contracte încheiate de Comisie cu societăți ale reclamantului.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Îl obligă pe domnul Claude Perry la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 31 martie 2009 — Spania/Comisia

(Cauza T-359/08) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Retragera actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)

(2009/C 141/88)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodríguez Cárcamo, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: A. Steiblytė și S. Pardo Quintillán, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2008) 3243 a Comisiei din 25 iunie 2008 referitoare la reducerea ajutorului acordat în temeiul Fondului de coeziune grupului de proiecte 2001.ES.16.C.P.E.045 [tratarea deșeurilor în Galicia — 2001 (grupul II)] prin Decizia C (2001) 4193 a Comisiei din 20 decembrie 2001

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Regatul Spaniei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 31 martie 2009 — Spania/Comisia

(Cauza T-360/08) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Retragera actului atacat — Nepronunțare asupra fondului”)

(2009/C 141/89)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodríguez Cárcamo, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: A. Steiblytė și S. Pardo Quintillán, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2008) 3247 a Comisiei din 25 iunie 2008 referitoare la reducerea ajutorului acordat în temeiul Fondului de coeziune grupului de proiecte 2001.ES.16.C.P.E.036 (asanarea bazinului hidrografic Nord — Galicia — 2001) prin Decizia C (2001) 4084 a Comisiei din 20 decembrie 2001.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Regatul Spaniei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 aprilie 2009 — Cachuera/OAPI — Gelkaps (Ayanda)

(Cauza T-43/09) ⁽¹⁾

(„Cerere de sesizare a instanței — Cerințe privind forma — Inadmisibilitate”)

(2009/C 141/90)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: La Cachuera, SA (Misiones, Argentina) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Gelkaps GmbH (Pritzwalk, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 noiembrie 2008 (cauza RE 87/2008-2) privind o procedura de opoziție între La Cachuera, SA și Gelkaps GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) La Cachuera, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 24 aprilie 2009 — Nycomed Danmark/EMEA

(Cauza T-52/09 R)

[„Măsuri provizorii — Autorizație de introducere pe piață a unui medicament — Agent de imaginerie ecocardiografică ultrasonoră utilizat pentru stabilirea unui diagnostic (perflubutan) — Refuz al EMEA de a acorda o derogare de la obligația de a prezenta un plan de investigare pediatrică — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”]

(2009/C 141/91)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danemarca) (reprezentanți: C. Schoonderbeek și H. Speyart van Woerden, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: V. Salvatore și N. Rampal Olmedo, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se solicită, pe de o parte, suspendarea executării Deciziei adoptate de EMA la 28 noiembrie 2008 de respingere a cererii de derogare specifică privind perflubutanul și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri provizorii.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 3 aprilie 2009 — UCAPT/Comisia

(Cauza T-96/09 R)

[„Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”]

(2009/C 141/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Union des coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT) (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Peignot și D. Garreau, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Moore și P. Mahnič Bruni, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, p. 16)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 24 martie 2009 — Viasat Broadcasting UK/Comisia

(Cauza T-114/09)

(2009/C 141/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Viasat Broadcasting UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Kalsmose-Hjelmborg și M. Honoré, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei Europene din 4 august 2008 în cazul N 287/2008 și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei din 4 august 2008 în cazul N 287/2008 ⁽¹⁾ prin care Comisia, în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE, a aprobat ajutorul pentru salvare acordat de Danemarca societății TV 2 Danmark A/S (denumit în continuare „TV 2”).

Reclamanta susține că ajutorul este contrar dispozițiilor articolului 87 alineatul (3) litera (c) întrucât încalcă principiul proporționalității consacrat în acest articol, potrivit căruia un astfel de ajutor nu trebuie „[să] aduc[ă] modificări condițiilor schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”. În special, reclamanta afirmă în primul rând că, prin faptul de a susține că TV 2 reprezenta o „întreprindere în dificultate” în sensul Liniilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽²⁾, Comisia a săvârșit o eroare de drept. În al doilea rând, reclamanta afirmă că o eroare de drept a fost săvârșită de Comisie atunci când a susținut că ajutorul pentru salvare a fost limitat la ceea ce era necesar pentru continuarea activității desfășurate de TV 2 și că ajutorul a fost menținut la un nivel care nu ar fi permis TV 2 să investească în noi activități sau să se comporte în mod agresiv pe piețele comerciale. În al treilea rând, reclamanta susține că o eroare de drept a fost săvârșită de Comisie atunci când nu a luat în considerare ajutorul de stat primit de TV 2 în trecut.

⁽¹⁾ Un rezumat al deciziei atacate a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (OJ 2009 C 9, p. 2) iar o versiune neconfidențială a deciziei este disponibilă pe pagina de internet http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

⁽²⁾ Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO 2004, C 244, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 187)

Acțiune introdusă la 20 martie 2009 — La Sonrisa de Carmen și Bloom Clothes/OAPI — Heldmann (BLOOMCLOTHES)

(Cauza T-118/09)

(2009/C 141/94)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamante: La Sonrisa de Carmen SL (Vigo, Spania) și Bloom Clothes SL (Madrid, Spania) (reprezentant: S. Míguez Pereira, abogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Harald Heldmann (Hamburg, Germania)

Concluziile reclamantelor

— Anularea Deciziei camerei de recurs din 8 ianuarie 2009 pronunțată în cauza R 695/2008-2 și obligarea la înregistrarea mărcii mixte BLOOMCLOTHES ca marcă comunitară pentru clasele 25 și 35.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: La Sonrisa de Carmen, SL și Bloom Clothes, SL

Marca comunitară vizată: marca mixtă constituită din termenul „BLOOMCLOTHES” însoțit de elementul figurativ reprezentând o ciupercă (cererea de înregistrare nr. 5 077 128), pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Harald Heldmann

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „BLOOM” (marca germană nr. 30 439 990) pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 23 martie 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul

(Cauza T-122/09)

(2009/C 141/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (reprezentanți F. Carlin, Barrister, A. MacGregor, Solicitor, N. Niejahr și Q. Azau, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantelor

— Anularea regulamentului în măsura în care acesta impune taxe antidumping asupra produselor fabricate și exportate de reclamante;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată și a tuturor celorlalte cheltuieli efectuate de reclamante în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea formulată, reclamantele solicită anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Regulamentului (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul final”), în măsura în care acesta privește reclamantele.

Reclamantele susțin că regulamentul final trebuie anulat în măsura în care le privește, deoarece acesta încalcă dreptul la apărare al reclamantelor, obligația de motivare precum și principiul bunei administrări.

Reclamantele arată că dreptul lor la apărare a fost încălcat:

(i) prin neinformarea la timp cu privire la faptele esențiale, după cum prevede articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 384/96 ^(?), precum și prin nefurnizarea de explicații corespunzătoare cu privire la discrepanțele cuprinse în datele cu privire la volumul de vânzări industriale comunitare, ceea ce a avut drept consecință faptul că reclamantele nu au putut să își exprime opinia sau să își apere interesele în mod util;

(ii) în contextul determinării prejudiciului, în care Comisia:

(a) nu a oferit niciun răspuns la întrebările reclamantelor cu privire la discrepanțele cuprinse de datele asupra volumului de vânzări industriale comunitare, într-un termen care să permită reclamantelor să își exprime opinia înainte ca regulamentul final să fie adoptat de Consiliu

(b) nu a oferit explicațiile solicitate de reclamante în ceea ce privește refuzul de a lua în considerare în mod corespunzător impactul prețurilor asupra materiilor prime;

(c) nu a explicat modul în care a calculat valoarea de 2 % pentru majorarea costurilor de import și a marjei importatorului.

(iii) prin săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere deoarece nu s-a ținut cont în mod corespunzător de discrepanțele importante cuprinse în cadrul datelor privind vânzările industriale comunitare la determinarea prejudiciului.

Reclamantele susțin că regulamentul final încalcă deopotrivă articolul 253 CE întrucât nu motivează suficient un element esențial de fapt pe care se întemeiază, mai exact valoarea de 2 % a majorării costurilor de import și a marjei importatorului, relevantă în contextul constatărilor efectuate în cadrul regulamentului definitiv care au condus la impunerea taxelor anti-dumping definitive aplicabile reclamantelor.

În sfârșit, reclamantele pretind că, din perspectiva celor indicate de acestea pe parcursul întregii proceduri cu privire la incapacitatea dovedită în numeroase rânduri de Comisie cât privește necesitatea de a oferi explicații adecvate pentru temeiurile factuale indicate pentru adoptarea măsurilor antidumping definitive și în vederea ocrotirii corespunzătoare a dreptului la apărare al reclamantelor, Consiliul a încălcat principiul bunei administrări la adoptarea regulamentului final în forma propusă de Comisie.

⁽¹⁾ JO L 350, p. 35

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene

Acțiune introdusă la 28 martie 2009 — Ryanair/Comisia

(Cauza T-123/09)

(2009/C 141/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida și I.-G. Metaxas-Maragkidis, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea parțială, în conformitate cu articolele 230 CE și 231 CE, a Deciziei Comisiei Europene din 12 noiembrie 2008 în cazul privind ajutorul de stat C26/2008 (împrumut de 300 de milioane EUR acordat Alitalia S.p.A.), în măsura în care nu se dispune recuperarea ajutorului de la succesorii Alitalia și se acordă statului italian un termen suplimentar pentru aplicarea deciziei;

— anularea în totalitate, în conformitate cu articolele 230 CE și 231 CE, a Deciziei din 12 noiembrie 2008 în cazul privind ajutorul de stat N510/2008 (vânzare de active aparținând Alitalia S.p.A.);

— obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă și

— dispunerea oricăror alte măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă legalitatea celor două decizii ale Comisiei din 12 noiembrie 2008 în cazurile privind ajutoarele de stat C 26/2008 (fost NN 31/08) privind împrumutul de 300 de milioane EUR acordat Alitalia, notificat sub numărul C(2008) 6743 ⁽¹⁾, și N510/2008, nr. C(2008) 6745 final privind procedura de cesiune de active aparținând Alitalia, în măsura în care Comisia a considerat că prin procedura menționată nu se acorda un ajutor de stat, cu condiția ca autoritățile italiene să îndeplinească anumite angajamente.

În susținerea cererii sale, reclamanta invocă următoarele motive:

Cu privire la prima decizie atacată, reclamanta pretinde că aceasta este parțial nulă, întrucât prin acesta nu se dispune recuperarea ajutorului de la succesorii Alitalia și se acordă statului italian un termen suplimentar pentru recuperarea ajutorului.

Cu privire la cea de a doua decizie atacată, reclamanta susține că, întrucât nu a inițiat o procedură oficială de investigare în ciuda existenței unor dificultăți importante, Comisia a adoptat o decizie incompletă și insuficientă și a încălcat drepturile procedurale conferite reclamantei de articolul 88 alineatul (2) CE. În plus, în opinia reclamantei, Comisia nu are competența de a adopta o decizie condițională privind inexistența unui ajutor în

urma unei simple evaluări preliminare. Mai mult, potrivit reclamatei, Comisia nu a examinat toate elementele relevante ale măsurilor și contextul acestora. În special, în opinia sa, Comisia nu a verificat dacă prin procedura italiană de administrare extraordinară în sine s-a acordat un ajutor și dacă guvernul italian a folosit legislația pentru a favoriza planul propus de Compagnia Aerea Italiana.

În continuare, reclamanta invocă săvârșirea unei erori vădite de apreciere de către Comisie prin faptul că aceasta nu a luat în considerare posibilele alternative la cesiunea activelor Alitalia, precum lichidarea judiciară sau cesiunea de acțiuni. Reclamanta susține că, în plus, Comisia nu a aplicat principiul investitorului în economia de piață în ceea ce privește cesiunea activelor Alitalia, în special prin aceea că nu a examinat efectul asupra prețului al condiției exprese privind continuitatea serviciului și condiția privind originea italiană a cumpărătorului activității de transport de pasageri a Alitalia, prin faptul că nu a considerat procedura de cesiune a activelor Alitalia ca vădit neadecvată și prin faptul că nu a examinat prețul real oferit de CAI și nu a definit criteriile de determinare a prețului de piață al activelor Alitalia.

Reclamanta pretinde că, de asemenea, Comisia a identificat în mod greșit partea care trebuie să ramburseze împrumutul, care ar trebui să fie CAI, având în vedere continuitatea dintre Alitalia și Compagnia Aerea Italiana. În sfârșit, potrivit reclamatei, Comisia și-a încălcat obligația de motivare.

(¹) OJ 2009 L 52, p. 3

Acțiune introdusă la 31 martie 2009 — Meridiana și Eurofly/Comisia

(Cauza T-128/09)

(2009/C 141/97)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Meridiana SpA (Olbia, Italia) și Eurofly SpA (Milano, Italia) (reprezentați: N. Green, QC, K. Bacon, Barrister, C. Osti și A. Prastaro, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

— anularea Deciziei C(2008) 6745 final a Comisiei din 12 noiembrie 2008;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2008) 6745 final a Comisiei din 12 noiembrie 2008 prin care se declară că procedura de cesiune de active aparținând companiei aeriene Alitalia, astfel cum a fost notificată de autoritățile italiene, nu reprezintă un ajutor de stat acordat cumpărătorului (N 510/2008) (¹). Reclamantele sunt concurente pe piața transporturilor aeriene și au formulat la Comisie plângeri privind măsurile notificate de autoritățile italiene.

Reclamantele au invocat următoarele motive în susținerea cererii lor.

În primul rând, acestea pretind că decizia atacată este afectată de erori de drept, de erori vădite de fapt și este lipsită de motivare, întrucât Comisia a considerat că activele Alitalia au fost vândute la prețul pieței. În special, în opinia reclamantelor, caracteristicile procedurii prezentate de Comisie nu dovedesc existența unei evaluări a activelor Alitalia realizate de un expert independent înainte de negocierile în vederea vânzării acestor active. Potrivit reclamantelor, Comisia a săvârșit de asemenea o eroare de drept prin faptul că nu a acordat suficientă importanță lipsei unei proceduri de vânzare a activelor Alitalia deschise și transparente.

Reclamantele susțin că, în al doilea rând, concluzia Comisiei că acordul privind transferul activelor nu a fost conceput în scopul de a evita obligația de a rambursa ajutorul de stat se întemeiază pe erori de drept, pe erori vădite de fapt și este lipsită de motivare.

În al treilea rând, reclamantele invocă o eroare de drept și neîndeplinirea obligației de motivare de către Comisie prin faptul că aceasta nu a examinat dacă reglementările privind procedura specială în materie de insolvență introduse în Italia în 2008 constituie în sine ajutoare de stat pentru Alitalia și pentru cumpărător, astfel cum se susține în plângerea reclamantelor, întrucât, în opinia acestora, reglementările menționate urmăreau să permită transferul activelor Alitalia.

În al patrulea rând, potrivit reclamantelor, Comisia a săvârșit o eroare de drept și a încălcat obligația de motivare, întrucât nu a examinat dacă o serie de elemente prezentate în plângerea reclamantelor dovedesc existența unui ajutor de stat, și anume separarea activelor Alitalia în circumstanțe în care un investitor privat normal nu ar fi procedat astfel, încălcarea principiului nediscriminării, includerea activelor altei societăți în vânzare și dobândirea altei societăți de către cumpărătorul activelor Alitalia.

Reclamantele pretind că, în ultimul rând, Comisia a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a inițiat procedura oficială de investigare conform articolului 88 alineatul (2) CE și a soluționat în schimb cauza ca urmare a unei investigații preliminare.

(¹) JO 2009 C 46, p. 6.

**A acțiune introdusă la 2 aprilie 2009 — Bongrain/OAPI —
Apetito (APETITO)****(Cauza T-129/09)**

(2009/C 141/98)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Bongrain SA (Viroflay, Franța) (reprezentant: C. Hertz-Eichenrode, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Apetito AG (Rheine, Germania)**Concluziile reclamantei**

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 februarie 2009 în cauza R 720/2008-4; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare:* Reclamanta*Marca comunitară vizată:* Marca verbală „APETITO” pentru bunuri din clasa 29 — cererea de înregistrare nr. 3 470 598*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* Marca verbală comunitară „apetito” pentru bunuri din clasele 5, 11, 21, 29, 30, 37, 39, 41 și 42*Decizia diviziei de opoziție:* Admite opoziția*Decizia camerei de recurs:* Respinge recursul*Motivele invocate:* Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ al Consiliului [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] în măsura în care camera de recurs a considerat că există similitudine între bunuri și, prin urmare, un risc de confuzie între mărcile în cauză.

(¹) Înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

**A acțiune introdusă la 27 martie 2009 — 2009 — I Marchi
Italiani e B Antonio Basile 1952/OAPI — Osra (B Antonio
Basile 1952)****(Cauza T-133/09)**

(2009/C 141/99)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile***Reclamante:* I Marchi Italiani Srl (Napoli, Italia), B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italia) (reprezentant: G. Militerni, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Osra SA (Rovereta, Italia)**Concluziile reclamantelor**

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 9 ianuarie 2009, notificată părților reclamante în prezenta procedură la 30 ianuarie 2009, în procedura R 502/2008, Marchi Italiani Srl împotriva Osra S. A., care a confirmat decizia diviziei de anulare care admite cererea de decădere și de declarare a nulității mărcii „B Antonio Basile 1952”, în urma recursului introdus de Osra S. A.

— Declararea valabilității și eficacității înregistrării mărcii „B Antonio Basile 1952” de la data prezentării cererii și/sau înregistrarea mărcii menționate.

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității:* Marca figurativă conținută în expresia „B. Antonio Basile 1952” [marca comunitară nr. 5 274 121 (înregistrare divizionară care rezultă din divizarea înregistrării nr. 1 462 555 ca urmare a cesiunii parțiale a acesteia)], pentru produse din clasele 14, 18 și 25.*Titularul mărcii comunitare:* Reclamantii.*Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare:* Osra S. A.*Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității:* Marca figurativă „BASILE” (înregistrarea italiană nr. 738 901 și înregistrarea internațională R 413 396 B), pentru produse din clasa 25.*Decizia diviziei de anulare:* Admite cererea de anulare și declară nulitatea mărcii comunitare în întregul său.*Decizia camerei de recurs:* Respinge recursul.*Motivele invocate:* Incorectă aplicare a articolului 52 alineatul (1) litera (a) și a articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) [devenite articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1], precum și inexistența unui risc de confuzie.

Acțiune introdusă la 30 martie 2009 — B Antonio Basile 1952 și I Marchi Italiani/OAPI — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Cauza T-134/09)

(2009/C 141/100)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamante: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italia), I Marchi Italiani Srl (Napoli, Italia) (reprezentant: G. Militerni, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Osra SA (Rovereta, Italia)

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 9 ianuarie 2009, notificată părților reclamante în prezenta procedură la 30 ianuarie 2009, în procedura R 1436/2007-2, Antonio Basile, acționând ca întreprindere individuală „B Antonio Basile 1952” împotriva Osra S. A., care a confirmat decizia diviziei de anulare care admite cererea de decădere și de declarare a nulității mărcii „B Antonio Basile 1952”, în urma recursului introdus de Osra S. A.
- declararea valabilității și eficacității înregistrării mărcii „B Antonio Basile 1952” de la data prezentării cererii și/sau a înregistrării mărcii menționate.
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă ce conține expresia „B. Antonio Basile 1952” (cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 1 462 555) pentru produse din clasele 14, 18 și 25.

Titularul mărcii comunitare: reclamantele.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Osra S. p. A.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală „BASILE” (marca italiană nr. 287 030 și marca internațională R 413 396 B), pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii în cauză în ceea ce privește produsele din clasa 25.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: motivele invocate în prezenta cauză sunt aceleași cu cele susținute în cauza T-133/09.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Nexans France și Nexans/Comisia

(Cauza T-135/09)

(2009/C 141/101)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nexans France SAS și Nexans SA (Paris, Franța) (reprezentanți: M. Powell, Solicitor și J.-P. Tran Thiet, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei Comisiei din 9 ianuarie 2009 — Cauza COMP/39610 — Surge,
- declararea ca nelegală a deciziei Comisiei de ridicare a patru DVD-ROMuri și a unei copii a întreg hard diskului laptopului aparținând unui angajat al Nexans France pentru a fi controlate ulterior în locațiile sale de la Bruxelles,
- anularea deciziei Comisiei de interviuare a unui angajat al Nexans France la 30 ianuarie 2009,
- obligarea Comisiei să restituie Nexans France orice document sau probă care ar fi putut fi obținute în baza deciziilor anulate, incluzând nelimitativ: a) documentele care nu fac propriu-zis obiectul investigației; b) documentele referitoare la proiectele de cablaj electric situate în afara Spațiului Economic European; c) documentele confiscate în mod nelegal de pe hard disk și de pe DVD-ROMuri și d) declarațiile luate în cursul sau pe baza interviurilor angajatului Nexans France,
- obligarea Comisiei să se abțină să folosească, în vederea efectuării de investigații în legătură cu o încălcare a normelor de concurență comunitară, vreun document sau vreo probă care ar fi putut fi obținute în baza deciziilor anulate,
- obligarea Comisiei să se abțină să transmită astfel de documente sau de probe (sau înscrisuri ori informații rezultând din acestea) către autoritățile de concurență din alte jurisdicții,
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată,
- luarea oricăror alte măsuri necesare din punct de vedere juridic.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei C(2009) 92/1 din 9 ianuarie 2009 prin care Nexans SA și toate întreprinderile controlate direct sau indirect de acestea, inclusiv Nexans France, sunt obligate să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 articolul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 (!) al Consiliului (Cauza COMP/39610-Surge), precum și a modului în care a fost aplicată.

În susținerea cererii, reclamantele arată că decizia atacată încalcă drepturile lor fundamentale, inclusiv dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul de a refuza autoincriminarea, prezumția de nevinovăție și dreptul la respectarea vieții private. În plus, acestea susțin că, în aplicarea deciziei atacate, Comisia a depășit cadrul investigației.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat; JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 181.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Comisia/Galor

(Cauza T-136/09)

(2009/C 141/102)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, agenți, assisted by B. Katan și M. van der Woude, avocați)

Pârât: Benjamin Galor

Concluziile reclamantei

- Obligarea Galor să plătească Comunității suma de 205 611 euro, majorată cu dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC începând cu 1 martie 2003 și până la data plății integrale către Comunitate;
- Obligarea Galor să plătească Comunității dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC pentru suma de 9 231,25 euro, începând cu 2 septembrie 2003 (sau, alternativ, începând cu 10 martie 2007) și până la data plății integrale către Comunitate;
- obligarea Galor la plata cheltuielilor cu prezenta procedură, estimate provizoriu la 17 900 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere în aplicarea articolului 6119 DCC de la data pronunțării hotărârii și până la plata integrală către Comunitate.

Motivul și principalele argumente

La 23 decembrie 1997, Comunitatea Europeană, reprezentantă de Comisie, a încheiat un contract IN/004/97 cu domnul Benjamin Galor și cu trei societăți comerciale pentru executarea proiectului „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies”, în cadrul activităților Comunității în domeniul energiei ne-nucleare (¹). În executarea clauzelor contractului, Comisia a plătit un avans din contribuția sa la proiect către contractori. Plata a fost încasată de liderul de proiect, domnul Benjamin Galor.

Ca urmare a dificultăților contractorilor de a găsi un contractor asociat pentru acest proiect și deoarece nu s-a înregistrat nici un progres în implementarea proiectului, Comisia a decis să înceteze contractul. În scrisoare către contractanți, Comisia a

menționat că nu poate fi plătită (sau păstrată de către contractori) contribuția Comunității decât în măsura în care acesta se referă la proiect și este justificată prin raportul tehnic și financiar final.

Raportul final depus de contractori nu a fost aprobat de Comisie și aceasta a început procedura de recuperare a avansului.

În cererea sa, Comisia susține că pârâtul nu a restituit avansul încasat, ci a solicitat Comisiei să-i plătească o contribuție stipulată în contract minus avansul. Mai mult, pârâtul a declanșat o procedură în fața instanțelor olandeze pentru recuperarea acestei sume. Comisia a contestat competența instanțelor olandeze în temeiul clauzei de jurisdicție din contract care stabilește competența Tribunalului de Primă Instanță pentru soluționarea litigiilor dintre părțile contractante.

În cererea sa, Comisia solicită restituirea avansului achitat. Comisia susține că a fost îndreptățită să înceteze contractul în aplicarea clauzelor contractuale, întrucât pârâtul și-a încălcat obligațiile contractuale dat fiind că, printre altele: a existat o întârziere importantă în începerea proiectului iar proiectul nu a avansat, pârâtul nu a fost în măsură să pună la dispoziție mijloacele tehnice necesare pentru cercetare pentru care a fost avansată finanțarea, iar raportul tehnic și financiar nu a îndeplinit cerințele contractuale.

Prin urmare, Comisia susține că este îndreptățită să solicite restituirea avansului achitat.

(¹) Decizia Consiliului 94/806 din 23 noiembrie 1994 de adoptarea a programului specific de cercetare și dezvoltarea tehnologică, inclusiv demonstrare, în domeniul energiei ne-nucleare (1994-1998) (JO L 334, p. 87)

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — Franța/Comisia

(Cauza T-139/09)

(2009/C 141/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A.-L. During, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei C(2009) 2003 final din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța, în măsura în care decizia privește partea din acțiuni realizate în cadrul planurilor de urgență care a fost finanțată prin contribuții profesionale;
- în subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar considera că această cerere de anulare în parte este inadmisibilă, anularea în întregime a Deciziei C(2009) 2003 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2009) 203 final ⁽¹⁾ din 28 ianuarie 2009 prin care Comisia declarase incompatibile cu piața comună ajutoare de stat acordate de Republica Franceză producătorilor de fructe și legume în cadrul „planurilor de urgență” care urmăresc să faciliteze comercializarea de produse agricole recoltate în Franța.

Reclamanta solicită anularea deciziei atacate, în măsura în care Comisia considerase că anumite măsuri acordate producătorilor de fructe și legume constituiau ajutoare de stat, deși aceste măsuri erau finanțate în parte prin contribuții voluntare ale profesioniștilor care nu constituiau, potrivit reclamantei, resurse de stat sau care puteau fi imputate statului.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive întemeiate:

- pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care Comisia nu ar fi justificat extinderea calificării drept ajutor de stat la măsuri finanțate prin contribuții voluntare ale profesioniștilor din sectorul în cauză;
- pe o eroare de drept, întrucât Comisia a calificat drept ajutoare de stat măsuri finanțate din resurse private plătite voluntar și fără intervenția autorității publice. Aceste măsuri nu pot fi considerate drept avantaje acordate prin intermediul resurselor de stat.

⁽¹⁾ Acesta este numărul indicat în decizia atacată, în timp ce reclamanta se referă în mod constant la numărul C(2009) 2003 final.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-140/09)

(2009/C 141/104)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Prysmian SpA (Milano, Italia), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: A. Pappalardo, avocat, F. Russo, avocat, M. L. Stasi, avocat, C. Tesauro, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantilor

- anularea Deciziei din 9 ianuarie 2009 prin care Comisia a ordonat controalele (cazul COMP/39610 — Surge);
- declararea ca ilegală și contrară articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 a deciziei Comisiei de a ridica copii de pe toate hard diskurile anumitor administratori ai Presmyan și de a analiza conținutul acestora în propriile birouri de la Bruxelles;
- în subsidiar, declararea comportamentului inspectorilor ca fiind abuziv întrucât, prin interpretarea eronată a compe-

tențelor de inspecție ce le sunt conferite prin decizie, au copiat totalitatea conținutului anumitor hard diskuri în vederea verificării conținutului acestora în birourile Comisiei de la Bruxelles;

- obligarea Comisiei să restituie întreprinderii Presmyan toate documentele obținute ilegal cu ocazia inspecției la localurile din Milano ale reclamantelor sau extrasele copiilor hard diskurilor analizate în birourile Comisiei de la Bruxelles;
- obligarea Comisiei să se abțină de la utilizarea, în orice fel, a documentelor obținute ilegal și, în special, de a le utiliza în cadrul procedurii inițiate pentru a constata preținse comportamente anticoncurențiale în sectorul cablurilor electrice, contrare articolului 82 CE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează decizia adoptată de Comisia la 9 ianuarie 2009 în vederea verificării eventualei existențe a unor comportamente anticoncurențiale în sectorul cablurilor electrice, contrare articolului 81 CE, prin care a obligat reclamantele să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾.

Trebuie subliniat în această privință că, la momentul executării deciziei menționate mai sus, reprezentanții reclamantelor au fost informați că pârâta decisese să realizeze o copie conformă („forensic-image”) a hard diskurilor anumitor calculatoare, în vederea continuării cercetării lor în birourile Comisiei din Bruxelles.

În susținerea cererii lor, reclamantele arată:

- că Regulamentul nr. 1/2003 prevede în mod expres exercitarea competențelor de inspecție în localurile întreprinderii și prevede că aceste localuri pot fi sigilate dacă inspecția se prelungește mai multe zile și că nicio dispoziție nu permite Comisiei să ridice copii ale tuturor hard diskurilor, să le transporte în afara localurilor întreprinderii și să le analizeze în propriile birouri;
- că pârâta a prelungit în mod nejustificat durata inspecției timp de aproape o lună, menținând reclamanta în incertitudine cu privire la conținutul real al anchetei;
- că, de asemenea, Comisia a împiedicat reclamantele, timp de mai multe săptămâni, să evalueze în deplină cunoștință de cauză posibilitatea de a solicita să fie acceptate în programul de clemență;
- că comportamentele imputate pârâtei constituie o încălcare vădită a limitelor impuse de legiuitorul comunitar competențelor sale de investigare, de natură să compromită în mod semnificativ posibilitățile de apărare ale întreprinderilor supuse inspecției.

⁽¹⁾ JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2009 — Bredenkamp și alții/Comisia

(Cauza T-145/09)

(2009/C 141/105)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: John Arnold Bredenkamp, Alpha International (PTV) Ltd (Camberley, Regatul Unit), Breco (Asia Pacific) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Regatul Unit), Breco (Eastern Europe) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Regatul Unit), Breco (Africa de Sud) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Regatul Unit), Breco (UK) Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Breco Group, Breco International (St. Helier, Jersey, Regatul Unit), Breco Nominees Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Breco Services Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Corybantes Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Echo Delta Holdings (Reading, Regatul Unit), Masters International Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Piedmont (UK) Ltd. (Ascot, Regatul Unit), Raceview Enterprises (Private) Limited, Scottlee Holdings (PTV) Ltd., Scottlee Resorts Ltd., Timpani Exports Ltd. (Douglas, Isle of Man, Regatul Unit), Tremalt Ltd. (reprezențați de: D. Vaughan, QC, P. Moser, Barrister și R. Khan, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 77/2009 al Comisiei din 26 ianuarie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe, în măsura în care îi privește pe reclamanți în ansamblul lor și pe fiecare dintre aceștia;
- în plus sau în subsidiar, anularea Regulamentului (CE) nr. 77/2009 citat anterior în ceea ce îl privește pe primul reclamant și în legătură cu orice entitate din anexa III despre ca se pretinde că este „deținută” de primul reclamant, înlăturând mențiunea cu privire la primul reclamant și toate mențiunile privind aceste entități din anexa III;
- în consecință, constarea faptului că decizia Comisiei din 26 ianuarie 2009 nu este aplicabilă în cazul reclamanților;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În speță, reclamanții urmăresc anularea parțială a regulamentului nr. 77/2009 al Comisiei din 26 ianuarie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe⁽¹⁾, în măsura în care numele reclamanților figurează pe lista persoanelor fizice și morale, a entităților și a organismelor ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate conform regulamentului menționat.

Reclamanții invocă patru motive în susținerea cererii lor.

În primul rând, reclamanții arată că regulamentul în litigiu este lipsit de orice temei juridic.

În al doilea rând, aceștia susțin că Comisia nu a demonstrat motive imperative care să justifice înghețarea fondurilor acestora, încălcând obligația care rezultă din jurisprudența constantă.

În al treilea rând, reclamanții subliniază că regulamentul în litigiu încalcă dreptul la apărare, atât dreptul de a fi ascultat, cât și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă întrucât, potrivit reclamanților, a fost adoptat fără a furniza nicio garanție cu privire la comunicarea elementelor incriminante împotriva acestora sau legată de audierea lor în acest sens, nici sub aspectul comunicării propriilor elemente dezincriminatoire.

În al patrulea rând, reclamanții arată că regulamentul în litigiu a fost adoptat cu încălcarea Protocolului 1, articolul 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și încalcă dreptul lor fundamental la proprietate.

În al cincilea rând, reclamanții susțin că, în ceea ce îi privește, regulamentul în litigiu se întemeiază pe o eroare vădită de fapt. Aceștia susțin în continuare că Comisia nu a dovedit motivele pe care le invoca pentru a demonstra că înghețarea fondurilor reclamanților este justificată din punct de vedere legal în lumina legislației pertinente și nu a furnizat nicio informație precisă și nicio dovadă serioasă și credibilă drept temei al deciziei sale și în consecință nu și-a îndeplinit sarcina probei care îi revenea.

⁽¹⁾ JO L 23, p. 5

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Parker ITR și Parker-Hannifin/Comisia

(Cauza T-146/09)

(2009/C 141/106)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Parker ITR Srl (Veniano, Italia) și Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Statele Unite) (reprezențați: B. Amory, F. Marchini Càmia și F. Amato, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea deciziei în măsura în care reține răspunderea Parker ITR Srl pentru perioada 1 aprilie 1986 — 9 iunie 2006 și răspunderea Parker Hannifin pentru perioada 31 ianuarie 2002 — 9 iunie 2006;
- reducerea substanțială a amenzii aplicate reclamantelor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei C(2009) 428 final, din 28 ianuarie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul SEE (Cazul COMP/39406 — conducte marine), în măsura în care reține răspunderea acestora pentru că ar fi participat la o încălcare unică și continuă în sectorul conductelor marine în cadrul SEE, care a constat în atribuirea ofertelor, fixarea prețurilor, fixarea cotelor, stabilirea condițiilor de vânzare, împărțirea geografică a pieței și schimbul unor informații sensibile privind prețurile, volumele de vânzări și cererile de oferte. Acestea solicită în plus, reducerea amenzii aplicate reclamantelor.

Reclamantele invocă nouă motive de drept în susținerea acțiunii.

În temeiul primelor trei motive, referitoare la aspectele privind imputarea răspunderii, reclamantele susțin următoarele:

În primul rând, acestea pretind că prin faptul că în decizia atacată a reținut răspunderea Parker ITR pentru încălcarea săvârșită înainte de 1 ianuarie 2002 de entități legale care încă există, desfășoară activități economice și aparțin unei alte întreprinderi, Comisia a încălcat principiul răspunderii personale, a abuzat de puterile sale pentru a eluda normele privind prescripția, a încălcat principiul nediscriminării și nu a îndeplinit obligația de motivare.

În al doilea rând, reclamantele arată că, în decizia atacată, Comisia nu a respectat principiul răspunderii personale prin faptul că a reținut răspunderea acestora pentru comportamentul ilicit al unui angajat al Parker ITR, dat fiind că: (i) acest angajat s-a implicat în activitățile înțelegerii în interes personal; (ii) pentru a obține câștigurile sale ilicite, acesta a administrat unitatea comercială Oil & Gas a Parker ITR independent de reclamante; (iii) acest comportament ilicit al angajatului a prejudiciat Parker ITR.

În al treilea rând, acestea afirmă că decizia atacată a reținut în mod eronat răspunderea Parker Hannifin pentru perioada 31 ianuarie 2002 — 9 iunie 2006, reclamantele respingând în mod extensiv orice prezumție referitoare la faptul că Parker Hannifin ar fi exercitat o influență decisivă asupra activităților privind conductele marine de petrol și gaze desfășurate de filiala sa, deținută integral, Parker ITR și că niciunul dintre argumentele sau documentele citate în decizie nu combate această respingere sau nu dovedește influența decisivă a Parker Hannifin asupra Parker ITR în cursul acestei perioade.

Prin celelalte șase motive, care se referă la cuantumul amenzii, reclamantele invocă următoarele:

În al patrulea rând, acestea susțin că decizia atacată conține o eroare vădită în măsura în care definește încălcarea aferentă perioadei 1 aprilie 1986 — 13 mai 1997 și încălcarea aferentă perioadei 11 iunie 1999 — 2 mai 2007 fie drept încălcare unică și continuă, fie drept încălcare repetată, în sensul articolului 25 alineatul (2) teza a doua din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾. În consecință, din punctul de vedere al reclamantelor, competența Comisiei de a aplica o amendă pentru încălcarea aferentă perioadei 1 aprilie 1986 — 13 mai 1997 este prescrisă.

În al cincilea rând, reclamantele pretind că decizia este eronată întrucât consideră că Parker ITR a fost un conducător al înțelegerii în perioada 11 iunie 1999 — 30 septembrie 2001.

În al șaselea rând, acestea arată că decizia atacată a încălcat principiul răspunderii personale și obligația de motivare în ceea ce privește majorarea amenzii aplicate Parker Hannifin în temeiul pretinsului rol de conducător deținut de Parker ITR.

În al șaptelea rând, reclamantele pretind că decizia nu a respectat principiul încrederii legitime prin luarea în considerare, în vederea calculului „vânzări[lor] totale [...] în interiorul SEE”, în sensul punctului 18 din Orientările privind calcularea amenzilor⁽²⁾, a vânzărilor produselor facturate unor societăți cu sediul în interiorul SEE, dar nelivrate în interiorul SEE.

În al optulea rând, acestea pretind că prin faptul că s-a ținut seama de cifra de afaceri consolidată a Parker Hannifin în vederea calculării pragului de 10 % pentru partea din amendă pentru care a fost reținută răspunderea individuală a Parker ITR, în decizia atacată s-a efectuat o interpretare eronată a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și s-a încălcat principiul răspunderii personale precum și obligația de motivare.

În al nouălea rând, reclamantele arată că decizia a încălcat principiul încrederii legitime și obligația de motivare prin refuzul de a reduce amenda reclamantelor ca urmare a cooperării acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din Tratatul CE, JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2009 — Trelleborg/Comisia

(Cauza T-148/09)

(2009/C 141/107)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanț: Trelleborg AB (Trelleborg, Suedia) (reprezentanți: J. Joshua, Barrister și E. Aliende Rodríguez, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea în parte a articolului 1 din decizia atacată în măsura în care privește reclamanta și în orice caz cel puțin în măsura în care constată săvârșirea unei încălcări de către reclamantă înainte de 21 iunie 1999;

- reducerea amenzii aplicate reclamantei prin articolul 2 astfel încât să rectifice erorile vădite din decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2009) 428 final din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE (Cazul COMP/39406 — conducte marine), în măsura în care aceasta reține răspunderea reclamantei pentru participarea la o încălcare unică și continuă în sectorul conductelor marine în cadrul SEE, constând în atribuirea ofertelor, fixarea prețurilor, fixarea cotelor, stabilirea condițiilor de vânzare, împărțirea geografică a pieței și schimbul unor informații sensibile privind prețurile, volumele de vânzări și cererile de oferte. Aceasta solicită în plus, reducerea amenzii care i-a fost aplicată.

Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii sale.

În primul rând aceasta arată că în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 competența Comisiei de a aplica amenzi pentru perioadele dinainte de 21 iunie 1999 este prescrisă pentru motivul că, prin constatarea faptului că reclamanta a săvârșit o încălcare unică și continuă, Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită, în drept și în fapt.

În al doilea rând, reclamanta susține că Comisia nu are niciun interes legitim să constate o încălcare pentru prima perioadă, care a luat sfârșit în mai 1997.

European (denumite în continuare „Normele CID”), *inter alia* datorită faptului că a impus reclamantului cu caracter retroactiv condiții stricte care nu erau solicitate deputaților din Parlamentul European la data în cauză și datorită faptului că nu a identificat în mod precis care plată anume se consideră că a fost făcută în mod nedatorat.

În al doilea rând, reclamantul arată că Parlamentul European s-a întemeiat pe un pretins „conflict de interese” încălcând principiul securității juridice întrucât a acționat în mod incompatibil cu practica anterioară și cu normele publicate și nu a stabilit criterii transparente și clare. Reclamantul pretinde că decizia Parlamentului European este în totalitate netemeinică și nelegală.

În al treilea rând, reclamantul arată că Parlamentul European nu a respectat condițiile procedurale fundamentale prevăzute la articolul 27 din Normele CID, *inter alia* în ceea ce privește consultarea prealabilă a chestorilor, justificarea împrejurărilor „excepționale”, audierea reclamantului înainte de adoptarea deciziei, precum și condiția ca o decizie să fie adoptată de către Birou.

În al patrulea rând, acesta pretinde că pârâțul a încercat să solicite rambursarea de către reclamant a TVA fără a avea un temei legal în acest sens.

În sfârșit, reclamantul arată că Parlamentul European a transmis cazul său la OLAF în mod prematur, cu încălcarea dreptului la apărare al reclamantului și în lipsa unui temei legal sau a unei justificări.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — Dover/Parlament

(Cauza T-149/09)

(2009/C 141/108)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Regatul Unit) (reprezentați: D. Vaughan, QC Barrister, M. Lester, QC Barrister și M. French, Solicitor)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei atacate;
- adoptarea unor măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, astfel cum s-a precizat în cerere;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită anularea Deciziei D(2009) 4639 a Parlamentului European din 29 ianuarie 2009 privind recuperarea unor indemnizații pentru asistență parlamentară.

În susținerea cererii formulate, reclamantul invocă cinci motive.

În primul rând, reclamantul susține că Parlamentul European a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 14 din Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul

(Cauza T-150/09)

(2009/C 141/109)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (reprezentați: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză⁽¹⁾ în temeiul unei presupuse încălcări a articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 384/96⁽²⁾ și

în temeiul unei erori vădite de apreciere a situației de fapt săvârșite cu ocazia respingerii cererii reclamantei de tratament ca societate care funcționează în condițiile unei economii de piață („TEP”).

În primul rând, reclamanta afirmă că decizia privind TEP nu a fost adoptată de Comisie în termenul impus prin articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 384/96. Se susține că, prin faptul că a adoptat decizia privind TEP după ce a primit toate informațiile solicitate în chestionarul antidumping, Comisia și-a încălcat obligația care îi revine potrivit dispoziției sus-menționate, al cărei scop este de a asigura că rezultatul verificării îndeplinirii criteriilor TEP nu depinde de efectul acestuia asupra calculului marjei de dumping.

În al doilea rând, reclamanta afirmă că a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când a concluzionat că costurile celui mai important factor de producție, sârma laminată din oțel, nu reflectau în esență valorile de piață potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 384/96. Se susține că această eroare vădită de apreciere este cauzată de încălcarea de către Comisie și Consiliu a obligațiilor de diligență și de bună administrare deoarece nu au examinat cu atenție și imparțialitate toate probele pertinente care le-au fost prezentate.

În sfârșit, reclamanta pretinde că interpretarea dată de Consiliu articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 384/96 este o interpretare inacceptabilă și, prin urmare, o încălcare a dispoziției respective. Mai mult, reclamanta susține că interpretarea dată de Consiliu articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) nu numai că nu ține seama de faptul că aprecierea privind TEP trebuie efectuată la nivelul specific societății, ci această interpretare impune și o sarcină a probei care nu este rezonabilă. În plus, potrivit reclamantei, interpretarea Consiliului face ca posibilitatea de repartizare a costurilor de producție care sunt denaturate de o situație specială de pe piață potrivit articolului 2 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96 să devină superfluă și, astfel, contravine obligației de interpretare a unei dispoziții de drept comunitar în conformitate cu contextul și cu scopul acesteia.

(¹) JO L 29, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — ISDIN/OAPI — Pfizer (ISDIN)

(Cauza T-153/09)

(2009/C 141/110)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: ISDIN, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: M. Esteve Sanz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pfizer Ltd (Sandwich, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 ianuarie 2009 în cauza R 390/2008-1;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 ianuarie 2009 în cauza R 390/2008-1, în măsura în care această decizie a anulat înregistrarea mărcii comunitare ce făcea obiectul unei cereri de declarare a nulității pentru anumite produse din clasa 5 și
- obligarea OAPI și, dacă este cazul, a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurilor desfășurate în fața camera de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „ISDIN”, înregistrată pentru produse din clasele 3 și 5

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Decizia diviziei de anulare: anularea parțială a înregistrării mărcii comunitare în discuție

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 (¹) al Consiliului (care a devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului) și a Normei 50 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul nr. 2868/95 (²) al Comisiei întrucât camera de recurs nu și-a îndeplinit obligația de motivare în ce privește riscul de confuzie între mărcile în discuție; încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) [care a devenit articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) [care a devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] și articolul 74 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului (care a devenit articolul 76 al Regulamentului nr. 207/2009 al Consiliului), în măsura în care camera de recurs a refuzat să ia în considerare limitarea listei de produse făcute de reclamantă în memoriul în care expunea motivele recursului și, prin urmare, a considerat în mod general că produsele în conflict erau identice; în subsidiar, încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a), coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în măsura în care decizia atacată se referă la anumite produse din clasa 5; încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a), coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a confirmat decizia diviziei de anulare pentru toate produsele protejate inițial de către marca contestată.

(¹) Înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — MRI/Comisia**(Cauza T-154/09)**

(2009/C 141/111)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Milano, Italia) (reprezentanți: L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo și E. Marasà, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

În principal:

- Anularea articolului 1 din decizie în partea în care se menționează că reclamanta a participat la o încălcare unică și continuă pe piața conductelor marine între 1 aprilie 1986 și 1 august 1992 și între 3 septembrie 1996 și 2 mai 2007, în special pentru perioada 3 septembrie 1996 - 9 mai 2000.
- anularea articolului 2 din decizie în partea în care, ca urmare a erorilor invocate în această acțiune, reclamantei i se aplică o amendă de 4 900 000 de euro.
- respingerea oricărei excepții și a oricărui argument contrar.

În subsidiar:

- reducerea, conform articolului 229 CE, a amenzii de 4 900 000 de euro prevăzute în sarcina reclamantei la articolul 2 din decizie.

Și în orice caz:

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului proces.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași precum în cauza T-146/09 Parker ITR și Parker Hannifin/Comisia.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă în primul rând faptul că decizia menționată mai sus cuprinde o eroare în ceea ce privește încadrarea încălcării imputate acesteia drept participare la un cartel unic și complex care s-a desfășurat în perioada 1986-2007 și în special, în ceea ce privește imputarea încălcării în perioada 1996-2000 și, în consecință, în ceea ce privește includerea în perioada care face obiectul sancțiunii a duratei cuprinse între septembrie 1996 și mai 1997.

În această privință, se afirmă că o încălcare nu poate fi nici continuă nici repetată atunci când fiecare act al încălcării este întrerupt, precum în cauză, de un interval de timp considerabil și, în special, de evenimente pozitive, incompatibile cu intenția de a continua sau de a repeta încălcarea, precum ar fi fost întreruperea publică și expresă din partea reclamantei a raporturilor cu respectivul cartel, care ar fi fost recunoscută și de Comisie.

Reclamanta susține și caracterul incorect al stabilirii cuantumului amenzii, în special din punctul de vedere al duratei, al gravității și al reducerii ca urmare a participării la programul de clemență.

Recurs introdus la 20 aprilie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 18 februarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-42/08, Marcuccio/Comisia**(Cauza T-157/09 P)**

(2009/C 141/112)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea *in toto* și fără nicio excepție a Ordonanței din 18 februarie 2009 pronunțată de Camera întâi a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-42/08, Marcuccio/Comisia (denumită în continuare „cauza *de qua*”);
- declararea faptului că acțiunea în primă instanță în cadrul căreia a fost pronunțată ordonanța atacată era perfect admisibilă și, în plus,

în principal:

- admiterea *in toto* și fără nicio excepție a cererii formulate de reclamant în cadrul acțiunii în primă instanță, care trebuie înțeleasă ca reprodusă pentru a beneficia de toate efectele legale;
- obligarea intimetei la plata către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată pe care acesta le-a efectuat atât în primă instanță, cât și în prezentul recurs, sau

în subsidiar:

- trimiterea cauzei *de qua* Tribunalului Funcției Publice, într-o altă compunere, pentru ca acesta să se pronunțe din nou asupra fondului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 18 februarie 2009 prin care a fost respinsă ca vădit inadmisibilă acțiunea introdusă de recurent și având ca obiect repararea pretinsului prejudiciu suferit de acesta din cauza faptului că i-a fost trimisă o notă de către Comisie la un număr de fax care nu se afla la dispoziția sa.

În susținerea cererilor sale, recurentul invocă o lipsă absolută a motivării în ceea ce privește:

- inadmisibilitatea cererii de reparare a prejudiciului;
- inadmisibilitatea concluziilor prin care se urmărea, printre altele, ca Tribunalul „să verifice ilegalitatea faptului generator al prejudiciului *de quo*”;
- data prezentării memoriului în apărare; în ceea ce privește acest aspect, se invocă o *error in procedendo* de natură să aducă un prejudiciu grav intereselor recurentului, pentru nerespectarea obligației de a nu ține seama de conținutul memoriului în apărare în măsura în care acesta a fost prezentat tardiv.

Recurentul mai invocă încălcarea normelor privind un proces echitabil cuprinse în articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și în articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2009 — Martinet/Comisia

(Cauza T-163/09)

(2009/C 141/113)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Yvon Martinet (Paris, Franța) (reprezentant: J.-L. Fourgoux, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei de respingere a candidaturii domnului Martinet pentru postul de membru supleant al Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice;
- obligarea Comisiei Europene, Direcția Generală Întreprinderi și Industrie, Comitetul de preselecție din cadrul Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice, să efectueze o examinare reală și pe fond a dosarului de candidatură a domnului Martinet, drept reparație în natură a prejudiciului suferit prin pierderea unei șanse;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene, Direcția Generală Întreprinderi și Industrie, Comitetul de preselecție din cadrul Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea deciziei Comisiei de a-i respinge candidatura pentru un post de supleant la Camera de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) pentru motivul că nu a fost luată în considerare candidatura sa, în măsura în care aceasta nu fost primită de serviciul însărcinat cu procedura de selecționare întrucât a fost trimisă vicepreședintelui Comisiei, domnul G. Verheugen, la o adresă diferită de

adresa exactă indicată în cererea de exprimare a interesului, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, C 41 A, p. 8.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive privind cererea de anulare:

- decizia atacată ar încălca obligația de motivare care constituie o formalitate esențială ce trebuie respectată;
- decizia atacată ar fi întemeiată pe o inexactitate materială privind faptele, candidatura fiind trimisă la adresa indicată în cererea de exprimare a interesului;
- principiile bunei administrări și a egalității de șanse a candidaților ar fi fost încălcate în măsura în care candidatura reclamantului nu a fost examinată.

Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 18 februarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-70/07, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-166/09 P)

(2009/C 141/114)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea în întregime și fără nicio excepție a Ordonanței din 18 februarie 2009, pronunțată în cauza F-70/07 (denumită în continuare „cauza în care s-a declarat recursul”), Marcuccio/Comisia, de Camera întâi a Tribunalului Funcției Publice;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță, cu privire la care a fost pronunțată ordonanța atacată, era perfect admisibilă în întregime și fără nicio excepție;
- în măsura în care este necesar, constatarea faptului că Tribunalul Funcției Publice a săvârșit o eroare de drept cu privire la calificarea anumitor concluzii formulate în cererea de sesizare a organului jurisdicțional de primă instanță în cauza în care s-a declarat recursul drept „cerere de plată a cheltuielilor” (a se vedea punctul 16 din ordonanța atacată);
- în măsura în care este necesar, constatarea faptului că Tribunalul Funcției Publice era competent să se pronunțe, în calitate de organ jurisdicțional de primă instanță asupra tuturor concluziilor reclamantului, fără excepție, (denumite în continuare „concluziile”) în cauza în care s-a declarat recursul și în plus

În principal:

- Admiterea în întregime și fără nicio excepție a concluziilor, care trebuie considerate ca fiind reproduse în prezentul recurs cu toate efectele juridice;

- obligarea intimatului la restituirea către recurent a tuturor cheltuielilor, taxelor și onorariilor suportate de acestea din urmă și aferente atât procesului în primă instanță precum și prezentului proces de recurs sau

În subsidiar:

- Retrimiteria cauzei în care s-a declarat recursul la Tribunalul Funcției Publice, la un complet de judecată diferit, pentru a se pronunța din nou asupra acesteia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea pretențiilor sale, recurentul invocă:

- nelegalitatea trimerii parțiale a cauzei în care s-a declarat recursul la Tribunalul de Primă Instanță, între altele pentru motivul interpretării și aplicării greșite a articolului 90 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”) și pentru lipsă absolută de motivare;
- încălcarea, interpretarea și aplicarea greșită a principiului instanței stabilite prin lege, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”);
- nelegalitatea respingerii, pentru motivul presupusei inadmisibilități, a altor concluzii decât cele cu privire la care Tribunalul Funcției Publice și-a declarat necompetența de a se pronunța, între altele pentru motivul interpretării și aplicării greșite a articolului 90 din Statutul funcționarilor și a noțiunii de acțiune în instanță pentru repararea prejudiciului, accesorie la o acțiune în instanță de anulare a unei decizii adoptate de o instituție comunitară, precum și pentru lipsă absolută de motivare și denaturarea faptelor;
- vicii de procedură de natură să aducă atingere în mod grav intereselor recurentului, din cauza încălcării obligației de a nu ține cont de conținutul înscrisului menționat la punctul 11 din ordonanța atacată, în măsura în care acesta din urmă a fost prezentat tardiv, precum și ca urmare a solicitării adresate părților de a prezenta înscrisuri *extra ordinem* și a includerii ulterioare a acestora în dosarul acțiunii în primă instanță, de natură să aducă atingere în mod grav intereselor recurentului;
- încălcarea normelor privind procesul echitabil, a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și a articolului 47 din cartă.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2009 — Vidieffe/OAPI — Ellis International Group Holdings (GOTHA)

(Cauza T-169/09)

(2009/C 141/115)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Vidieffe Srl (Bologna, Italia) (reprezentați: M. Lamandini, avocat, D. De Pasquale, avocat, M. Pappalardo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Concluziile reclamantei

- Anularea, ca urmare a încălcării articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) [înlocuit cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1] și/sau a unui abuz de putere, a Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 februarie 2009, în măsura în care prin aceasta se admite în parte recursul și se anulează decizia diviziei de opoziție a OAPI în măsura în care prin aceasta este respinsă opoziția, în ceea ce privește „articole din piele și imitație de piele necuprinse în alte clase; cufere și valize; umbrele, umbreluțe de soare și bastoane” din clasa 18 și toate produsele din clasa 25; prin urmare, confirmarea, în ansamblul său, a deciziei diviziei de opoziție a OAPI (cauza nr. B 909 350, 22 februarie 2008);
- Obligarea OAPI la adoptarea măsurilor necesare pentru a se conforma deciziei Tribunalului;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „GOTHA ” (cerere de înregistrare nr. 3 665 957) pentru produse din clasele 18 și 25

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă „gotcha” (nr. 2 986 199), pentru produse din clasele 3, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției în ansamblul său

Decizia camerei de recurs: admiterea în parte a recursului

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (înlocuit cu Regulamentul nr. 207/2009) și, în orice caz, abuz de putere prin considerarea ca fiind confundabile între ele a unor semne care sunt inconfundabile

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2009/C 141/108	Cauza T-149/09: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — Dover/Parlament	53
2009/C 141/109	Cauza T-150/09: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul	53
2009/C 141/110	Cauza T-153/09: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — ISDIN/OAPI — Pfizer (ISDIN)	54
2009/C 141/111	Cauza T-154/09: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2009 — MRI/Comisia	55
2009/C 141/112	Cauza T-157/09 P: Recurs introdus la 20 aprilie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 18 februarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-42/08, Marcuccio/Comisia	55
2009/C 141/113	Cauza T-163/09: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2009 — Martinet/Comisia	56
2009/C 141/114	Cauza T-166/09 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 18 februarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-70/07, Marcuccio/Comisia	56
2009/C 141/115	Cauza T-169/09: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2009 — Vidieffe/OAPI — Ellis International Group Holdings (GOTHA)	57

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>